

Historische Kring Maarssen

Huize De Wolfshoek

CAFE-RESTAURANT

**„GEESBERGE”
aan de Vecht
MAARSSSEN**

voor al
uw bruiloften en partijen

*Michel en Cokky Heinsius
Zandpad 23 - Maarssen
Telefoon: 0346-561435*

RADIO - T.V.

ELECTR. HUISHOUDELIJK

+ VOORDEEL + VAKMANSCHAP
+ KWIEKE SERVICE

radio en t.v. speciaalzaak

elektron

Nassastraat 9-11,
3601 BA Maarssen
telefoon: 0346-562081

Koetsveld Assurantiën

- * PENSIOENEN
- * HYPOTHEKEN
- * BELEGGEN
- * FINANCIERINGEN
- * LEASEN

Raadhuisstraat 15
3603 AV Maarssen

Telefoon: 0346-561 680/567 757
Telefax: 0346-560 869

Onderdeel van Nico Koetsveld Beheer BV

body fashion

beenmode lingerie badkleding

Langegracht 55 © 0346 575343 3601 AK Maarssen

Inhoudsopgave

Colofon	2
Van de redactie	3
Bij de Voorplaat - Huize De Wolfshoek	3
Convocatie	4
Kringnieuws	5
Jaarverslag van de Historische Kring Maarssen over 2006	7
Een aanvulling en een rectificatie - Burgemeester J. van Haselen Den Vaderlant Ghetrouwe	10
Dorpsgenoten in oorlogstijd - deel 12 -	
Een inval bij slagerij Dorresteyn. Duitsers dringen naar binnen... .	12
Muziek, de passie van gemeentesecretaris Abraham Feijten	17
Over de Vegt	20
Een Maarssens pak van Sjaalman	21
De Langegracht - deel 28	23
Opburen - deel 4	26
Uit de oude schoenendoos - nr. 29 - Een schoolfoto uit 1917	34
Inhoudsopgave - 33e jaargang 2006	35

HISTORISCHE KRING MAARSSSEN

Colofon

Opgericht 11 september 1972, opgenomen in het verenigingenregister bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht en Omstreken onder nummer 301763120000.

Bestuur: Benno Visschedijk, voorzitter
Ria Tijhuis, secretaris, Postbus 90, 3600 AB Maarssen, tel.: 0346.575222
Aukje Wolters-Dekkers, penningmeester
Hans van Bommel
Henk Blaauw
Hanny Pouderoyen
Bert de Ruiter
Arie de Zwart

Lid van verdienste: C.W.P. Bloemendaal (27-02-2003), drs. W. Smits (10-02-1994)

Erelid: Mevr. M.C. Hatzmann-Scheltema (23-02-2006)
B. de Ruiter (21-02-2002)
J.H. Sagel (22-02-2001)
N. van Tricht (10-02-1994)
Mevr. G.M. Willekes-van Putten (24-02-2000)

Redactie: Netty Bertens-van de Wouw, Hondiusstraat 68, 3602 PJ Maarssen,
tel.: 0346.564696, e-mail: netty.bertens@orange.nl

Immetje de Jong-Zijp, Albardastraat 2A, 3601 BN Maarssen,
tel.: 0346.561079, e-mail: jongzijp@casema.nl

Bert de Ruiter, Nic. Maesstraat 6, 3601 DR Maarssen,
tel.: 0346.563599 (**verkoop losse nummers**) **ISSN: 1384-0967**

Lidmaatschap: Het lidmaatschap kost € 12 per jaar. Opzeggen kan alleen vóór het einde van het kalenderjaar. De lidmaatschapsbijdrage dient te worden voldaan d.m.v. de acceptgirokaart (maart/april). Voor meer informatie en aanmelden als lid van de Kring kunt u contact opnemen met Aukje Wolters-Dekkers, Mozartlaan 12, 3603 BH Maarssen, tel.: 0346.579940, e-mail: aukjewolters@hetnet.nl
Eventuele stortingen op ons gironummer 2907376 t.n.v. **penningmeester Historische Kring Maarssen**.

Werkgroep archief/bibliotheek: Nel van Haaften en Ria Tijhuis, e-mail: riatijhuis@wanadoo.nl

Werkgroep archeologie: Henk Blaauw, Bloemstede 193, 3608 TB Maarssen, tel.: 0346.562425

Website H.K.M.: www.historischekringmaarssen.nl

E-mailadres H.K.M.: bestuur@historischekringmaarssen.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij Van der Louw, Berkel & Rodenrijs

Van de redactie

Het overnemen van artikelen zonder toestemming van de redactie is verboden.

De inhoud van de artikelen is voor de verantwoording van de auteur.

U kunt kopij voor het volgende nummer inleveren vóór 15 maart 2007.

Bij de voorplaat Huize De Wolfshoek

Op de kruising van de Straatweg en de Stationsweg in Maarssen is in de loop van de jaren enorm veel veranderd. Zo werd de genoemde kruising een moderne rotonde en verdween het huis 'De Wolfshoek' (Stationsweg 1), dat dit jaar op de omslag van de periodiek staat, van de aardbodem. 'Huize de Wolfshoek', zoals het huis meestal werd genoemd, is in 1913 gebouwd in opdracht van de heer C.E. Wolff, industrieel (oprichter/eigenaar van de Electrotechnische Fabriek Maarssen) en vele jaren wethouder in Maarssen. Hij was de man die er voor zorgde dat er in Maarssen al in 1898, maar liefst acht jaar eerder dan in de stad Utrecht, elektrisch licht brandde. De hiervoor benodigde elektriciteit wakte hij op in het stalgebouw van het toen door hem bewoond kasteel 'Bolenstein'. Na het overlijden van de weduwe Wolff werd het grote woonhuis in gebruik genomen als particulier bejaardenpension. Vervolgens werd het huis eigendom van de stichting 'De Zonnehof', die het pand begin jaren zeventig verbouwde en ook een nieuwe aanbouw realiseerde. Hiermee verviervoudigde de stichting het oorspronkelijke aantal verzorgingsplaatsen tot ruim veertig. De foto is vermoedelijk omstreeks 1960, dus vóór de grote verbouwing, genomen en als prentbriefkaart in de handel gebracht door

het al jaren geleden opgeheven 'Geschenkenhuis Noordzij', dat gevestigd was aan de Parkweg 8 in Maarssen. Na het bekend worden van de komst van 'De Snavelenburg', een nieuw, reeds vierde bejaarden/verzorgingshuis in de gemeente Maarssen, bovendien bijna naast de Wolfshoek ook aan de Straatweg gelegen, werd besloten 'De Wolfshoek' te sluiten. Nadat het terrein na de sloop van het pand een aantal jaren braak lag, kwam vorig jaar (2006) op de grond van 'Huize de Wolfshoek' een appartementengebouw gereed. De aardige gevelsteen van het huis, waarop o.a. een wolf is afgebeeld, die zich vroeger aan de zijde van de Stationsweg boven de ingang bevond, bleef gespaard doordat hij tijdens de sloop van het huis in de collectie van het 'Museum Maarssen' werd opgenomen. Maar daar zal hij echter niet lang meer te zien zijn, want gelukkig zal de steen binnenkort min of meer op zijn oude plek in het straatbeeld terugkeren. Een zeer goed, prijszwaardig initiatief omdat zo - en dat willen we als leden van de Historische Kring Maarssen natuurlijk graag - de herinnering aan het verleden optimaal levend blijft. Een prima actie, waarvoor hulde aan de bouwonderneming en het museum!

J.H. Sagel

Convocatie

Donderdag 22 februari 2007 houdt de Historische Kring Maarssen haar jaarlijkse algemene ledenvergadering. Het bestuur nodigt alle leden uit om deze vergadering bij te wonen. De bijeenkomst wordt gehouden in de Open Hof, Kerkweg 60 te Maarssen. Aanvang 20.00 uur.

Op de avond van de ledenvergadering zijn het financieel jaarverslag met de begroting en de notulen van de ledenvergadering van 23 februari 2006 aan de zaal verkrijgbaar. Het jaarverslag treft u elders in de periodiek aan.

Vanaf twee weken voor de vergadering kunnen de stukken afgehaald worden bij de heer Benno Vis-schedijk, Schippersgracht 16 (tel. 567596) en de heer Henk Blaauw, Bloemstede 193 (tel. 562425). Wilt u wel even bellen van tevoren?

Agenda

1. Opening
2. Ingekomen stukken en mededelingen
3. Notulen van de jaarvergadering van 23 februari 2006
4. Jaarverslag over het jaar 2006 van de secretaris
5. Financieel verslag over 2006 en de begroting voor 2007
6. Verslag van de kascommissie
7. Vaststelling van de contributie over 2007
8. Verkiezing kascommissie
9. Verslag uit de commissies
10. Bestuursverkiezing, zie hieronder
11. Rondvraag
12. Sluiting

Statutair treden af de bestuursleden de heer Arie de Zwart als vicevoorzitter en mevrouw Ria Tijhuis als secretaris na een termijn van drie jaar. Zowel de heer De Zwart als mevrouw Tijhuis hebben zich bereid verklaard een herbenoeming te aanvaarden.

Namen van tegenkandidaten kunnen tot de aanvang van de vergadering bij het bestuur worden bekend gemaakt.

Na de vergadering volgt een pauze. Daarna, om ongeveer 21.00 uur, zal een lezing worden verzorgd door Jaap Kottman over architectuur (zie Kringnieuws in dit blad).

Niet-leden zijn welkom bij deze lezing, zij betalen twee euro entree. Zij mogen ook aanwezig zijn bij de jaarvergadering, maar hebben dan geen stemrecht.

Het bestuur hoopt velen te mogen begroeten op deze avond in de Open Hof.

Namens het bestuur,

M. Tijhuis, secretaris

Kringnieuws

Excursies

Zaterdag 12 mei 2007: Excursie naar Doesburg en Huis Bergh

De jaarlijkse excursie van de Historische Kring Maarssen gaat naar het oosten van het land. We proberen wat afwisseling te brengen in onze excursies en de afgelopen jaren waren we in het westen gebleven. We bezoeken twee locaties, de oude Hanzestad Doesburg en het kasteel Huis Bergh in 's-Heerenberg. Ernaartoe gaan we langs een mooie route, die we nog even geheim houden. Koffie drinken we op een van de mooiste uitzichtpunten van Nederland.

Vervolgens naar Doesburg, dat zich pas kon ontwikkelen toen de IJssel in de veertiende eeuw werd bedijkt. Het werd een belangrijke handelsplaats. Fraaie oude huizen en een kerk met een machtige toren getuigen daar nog van. De stad werd uitgebouwd als vesting en voorzien van een garnizoen. In later eeuwen sliepen de steden langs de IJssel een beetje in. Dat had ook te maken met de opkomst van Amsterdam en nog later Rotterdam als handelssteden. De handelsroute liep niet meer langs Doesburg. Het grote voordeel (zeggen we nu!) is dat veel ouds bewaard is gebleven; er was niet veel geld voor nieuwbouw. Tijdens een rondwandeling door de stad zullen we veel te zien krijgen, met uitleg van deskundige gidsen.

In Doesburg kunt u, zoals gebruikelijk, op eigen gelegenheid lunchen. Dat kan in de plaatselijke horeca, maar evengoed met zelf meegebracht eten. Daarna vertrekken we naar 's-Heerenberg voor een bezoek aan het kasteel waar ooit de machtige heren van Bergh zetelden. Naast het kasteel hadden ze hun eigen munt, waar ze hun geld fabriceerden. Wie zou dat niet willen? Het fraai gelegen kasteel werd in het begin van de twintigste eeuw gekocht door een Van Heek, telg van een rijke textielfamilie uit Twente. Hij restau-

reerde het kasteel en bracht er zijn kunstcollectie onder. Het geheel is nu zeer bezienswaardig.

Het dagschema ziet er als volgt uit.

- 8.30 uur, vertrek per bus van het Harmonieplein, bij de voormalige brandweerkazerne
- 9.45 uur, koffie
- 11.30 uur, aankomst Doesburg en wandeling
- 13.00 uur, lunch op eigen gelegenheid
- 14.30 uur, Huis Bergh
- 16.00 uur, vertrek naar Maarssen, aankomst Harmonieplein rond 17.15 uur.

De kosten voor het geheel (alle entrees, de reis en de koffie) bedragen voor leden € 21,- en voor niet-leden € 26,-. Aanmelden kan tussen 19.00 en 20.00 uur van maandag tot en met vrijdag bij onze penningmeester, mevrouw Aukje Wolters: (0346)579940. U dient dan gelijktijdig het verschuldigde bedrag over te maken op gironummer 2907376 ten name van de penningmeester van de Historische Kring te Maarssen. Gezien de capaciteit van de bus, van het aantal beschikbare gidsen en het kasteel is het aantal deelnemers beperkt tot zestig.

Vrijdag 1 juni 2007: Extra excursie naar Fort Nieuwersluis

Omdat we in 2007 ons zevende lustrum vieren - we bestaan dus 35 jaar - doen we nog wat extra's. Op vrijdag 1 juni 2007 maken we een excursie naar Fort Nieuwersluis, dat normaal gesproken niet voor publiek toegankelijk is. De excursie start daar om 14.00 uur en duurt een uur of anderhalf. Het fort vindt al zijn oorsprong in het rampjaar 1672. Toen slaagde men erin juist daar de Fransen tegen te houden, omdat de rivier en het laaggelegen terrein het geheel goed verdedigbaar maakten. Dit was mede de aanleiding voor de oude Hollandse Waterlinie. Het huidige fort is ontstaan als onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Die is anderhalve eeuw geleden ontwikkeld, dus er is al lang sprake van een historisch monument.

Het fort zelf heeft veel bijzondere zaken, maar we zijn er juist in de tijd van het bloeiende fluitenkruid en de meidoorn. Het is dus ook nog eens een landschappelijk mooi geheel. Niet voor niets is het fort nu in beheer bij Natuurmonumenten.

Deelnemers aan de excursie gaan op eigen gelegenheid naar Nieuwersluis. Als u per auto komt is parkeren aan de overkant van de Vecht verstandig: de brug over en rechtsaf. Per fiets is aan te raden gezien de fraaie route. Bus 120 uit Maarssen stopt in Nieuwersluis. Vanuit Maarssen gezien is de ingang van het fort aan de Straatweg aan het begin van de bebouwde kom van Nieuwersluis, aan de linkerkant.

Deelnemers moeten zich melden bij onze penningmeester, hoe dat gaat staat bij de excursie van 12 mei 2007 beschreven. Deelname kost vier euro per persoon, voor leden en niet-leden. Per lid mag maximaal één introductie meegaan. Betalen ter plaatse bij de ingang van het fort, contant en s.v.p. gepast. Komt u wel op tijd, want als we eenmaal vertrokken zijn, gaat de poort weer dicht. Mocht de belangstelling heel groot zijn, dan proberen we in de herfst nog eens dezelfde excursie te organiseren. Er kunnen nu slechts veertig mensen mee, het fort en de beschikbare gidsen laten meer niet toe.

Schenkeningen aan de Historische Kring

Van mevrouw A.J. Hartog-Vrijdag, geboren in Maarssen en nu wonend in Den Haag, kregen wij diverse fraaie zaken betreffende Oud-Maarssen. Een aantal foto's geeft een mooi beeld van vroeger. Het meest in het oog sprong een originele achttiende-eeuwse gravure van het Zwarte Varken, het gerechtshuis van Maarsseveen, op de hoek van het Zandpad en de Machinekade. Erbij gevoegd was een krantenadvertentie van een makelaar uit Breukelen waarin het pand te koop wordt aangeboden.

Van de familie Van Veldhuizen van de Langegracht kregen wij een aanzienlijke verzameling zaken betreffende de historie van Maarssen. In feite gaat het om het archief van wijlen de heer J. van Veldhuizen, kenner van de historie van Maarssen en

onder meer schrijver van het herdenkingsboek ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de Rooms-Katholieke kerk in Maarssen.

Velen herinneren zich nog de man die als De Borstelkoning bekend stond.

Gezien de omvang van dit archief komen we daar in de toekomst nog met een speciaal artikel op terug.

Mevrouw Molenaar uit Maarssen schonk ons een oude foto van de Binnenweg.

Wethouder Erik van Esterik heeft ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van winkelcentrum Bisonspoor een verhaal geschreven onder de titel 'Sweder en de Bizon'.

Waar hij de tijd vandaan haalt is een raadsel! Alle Maarssense kinderen van groep vier tot en met groep acht van de basisscholen hebben het boekje met het verhaal gekregen van de winkeliersvereniging Bisonspoor. De Historische Kring kreeg vervolgens van de wethouder een exemplaar. Het verhaal speelt in Maarssen, rond een fictief kasteel, uiteraard op de plek van het huidige winkelcentrum.

Alle schenkers onze hartelijke dank!

Lezingen

Architectuur in Maarssen, lezing door Jaap Kottman op donderdag 22 februari 2007

Jaren geleden heeft Maarssenaar Jaap Kottman voor de Kring een lezing gehouden over architectuur in Maarssen. Dit was zo succesvol dat wij al enige tijd overwogen om hem te vragen deze lezing nog eens over te doen. Het wordt geen strikte herhaling; in feite gaat het om een combinatie van delen van de oude lezing aangevuld met nieuwe gegevens. Zowel oude als recente bouwwerken komen aan de orde.

Na afloop van het huishoudelijk gedeelte van de jaarvergadering van 22 februari 2007 zal Jaap Kottman deze lezing geven, die ongeveer een uur in beslag zal nemen. Hij zal daarbij ook een stapeltje oude en minder oude bakstenen meeneemen. Deze stenen kunnen vaak vrij precies wor-

den gedateerd en daaruit kan dan weer worden geconcludeerd wanneer een steen is (her)gebruikt. De lezing is na de pauze van de jaarvergadering, zie daarvoor elders in dit nummer.

Om ongeveer 21.00 uur begint de lezing in de Open Hof aan de Kerkweg in Maarssen. Het is niet noodzakelijk het gedeelte vóór de pauze te bezoeken, uiteraard bent u daar ook welkom.

Zoals gebruikelijk hebben leden bij onze lezingen vrij toegang en betalen niet-leden twee euro entree.

Nieuwe aanwinsten van de Historische Kring Maarssen; Dia's met toelichting op donderdag 19 april 2007

Regelmatig ziet u bij de mededelingen van de Kring een bedankje aan mensen die iets hebben geschonken. Op deze manier hebben wij in de loop der jaren een grote collectie afbeeldingen

verzameld. Een aantal ervan is wel eens gebruikt als illustratiemateriaal bij lezingen, bij artikelen in de periodiek of op onze kraam bij jaarmarkten en dergelijke. De meeste zijn echter onbekend bij een groot publiek.

Onlangs is een actieve werkgroep gestart met het opnieuw archiveren van de foto's die we hebben. Dat gebeurt nu op onderwerp of straatnaam, immers niet alles is op onderwerp te rubriceren.

Onder het nieuw verkregen materiaal zitten vaak mooie foto's, waarvan het jammer is dat niet meer mensen er kennis van zullen nemen.

Daarom laten Hans van Bommel en Benno Visschedijk op donderdag 19 april 2007 in de Open Hof een selectie zien van onze aanwinsten. Ze zullen dat doen aan de hand van onderwerpen als bruggen en andere waterwerken, buitenplaatsen en dergelijke..

Jaarverslag van de Historische Kring Maarssen over 2006

In het verslagjaar is het aantal leden van de vereniging van 1015 ultimo 2005 gegroeid naar 1055.

Eén van de redenen hiervoor is het aantal bezoekers dat naar de vertoning van de film uit 1957 kwam, waarvan een deel zich heeft aangemeld als lid van de vereniging.

Dinsdag 10 januari 2006: Lezing in Merenhoeft

Op deze avond werd aan de hand van dia's een lezing verzorgd door Benno Visschedijk en Hans van Bommel over Oud-Maarssen. Na de pauze stond een NTS-film uit 1957 op het programma, waarin acteurs situaties naspeelden uit het dagelijks leven van een aantal families uit de Klokjeslaan en de nieuwbouw aan de Ariënslaan.

Over het algemeen mogen onze lezingen zich in

een grote belangstelling verheugen, maar voor deze lezing was de belangstelling zo overstelpend, dat een honderdtal bezoekers bij aankomst moest constateren dat er geen stoel meer vrij was. Er is vervolgens een tweede avond georganiseerd met een identiek programma (lezing + film) op dinsdag 14 februari, waarvoor men een reservering kon doen om dan verzekerd te zijn van een plaats in de zaal. Ook deze avond waren er zo'n 80 personen die bij de ingang te horen kregen dat het vol was, zodat er woensdag 1 maart een derde avond is gehouden. Het bestuur hechtte er veel waarde aan dat zoveel mogelijk leden in de gelegenheid gesteld werden om deze lezing en film te kunnen bezoeken. Toen bleek dat deze derde avond de zaal ook weer volledig gevuld was, is er op donderdag 9 maart een vierde avond gepland in Merenhoeft.

Benno Visschedijk en Hans van Bommel verzorgen als leden van het bestuur ook lezingen voor andere organisaties en instanties. De schatting is dat in totaal zo'n kleine duizend personen de bewuste lezing hebben bezocht en daarnaast zo'n 400 personen de film hebben gezien, waarvan een groot aantal niet-leden. Voor de Kring is dit een bevestiging dat de plaatselijke bevolking geïnteresseerd is in de lokale geschiedenis. Het is een extra stimulans om zich te blijven inzetten voor het behoud van onze leefomgeving.

Verder vonden de volgende activiteiten plaats in de loop van het jaar.

Donderdag 23 februari 2006:

De jaarlijkse algemene ledenvergadering

Deze werd gehouden in De Open Hof. Voor de pauze werd het huishoudelijk gedeelte afgehandeld.

Een bijzonder moment was het aanbieden van de erepenning aan de heer Arie de Zwart, vice-voorzitter, wegens zijn 30-jarig lidmaatschap. Vervolgens is er officieel afscheid genomen van mevrouw Marja Hatzmann als redactrice van de periodiek.

Na de pauze verzorgde de heer Jan Willem Gunning een lezing over het huis Leeuwenburg aan het Zandpad. Als eigenaar van Leeuwenburg heeft hij zich verdiept in de geschiedenis van dit huis en de omgeving ervan en dat leverde een boeiende avond op voor het publiek.

Donderdag 30 maart 2006:

Lezing in De Open Hof

Deze avond was Grieta Felix onze gastspreekster. Zij hield een interessante lezing over de Romeinen in Nederland. Ook de Vechtstreek kwam hierbij aan bod.

Zaterdag 13 mei 2006: De jaarlijkse excursie

Dit jaar voerde de touringcar ons naar Dordrecht. Onderweg werd een koffiestop gemaakt en vervolgens startte om 11.00 uur een tocht met een rondvaartboot door de grachten van de oude binnenstad. 's Middags na de lunch werd er onder leiding van een aantal gidsen een stadswandeling gemaakt.

Zaterdag 3 juni 2006: Jaarmarkt

Ook dit jaar was de Kring met een kraam aanwezig op de jaarmarkt om zich te presenteren aan het publiek. We mochten veel leden ontmoeten en een aantal bezoekers gaf zich op als lid. Er was ondermeer een aantal luchtfoto's van Maarssen bij de kraam tentoongesteld en een collage van foto's die een beeld gaven van de excursie naar Dordrecht.

Zaterdag 9 september 2006:

Open Monumentendag

Het thema van deze dag was: 'Feest'. In de achterzaal van Zuster Francina aan de Breedstraat was een informatiemarkt ingericht, waar de Kring ook een kraam heeft bezet.

Er kon onder leiding van een gids een bezoek worden gebracht aan een aantal panden aan de Langegracht en Schippersgracht.

Donderdag 28 september 2006:

Lezing in De Open Hof

Het nieuwe seizoen werd gestart met een lezing van de heer Ir. J.C. Schweig. Hij is deskundige bij Rijkswaterstaat en is zeer goed op de hoogte van de geschiedenis van het Amsterdam-Rijnkanaal, de waterweg die al meer dan honderd jaar onze gemeente in tweeën deelt. De lezing bleek minder dan verwacht in te gaan op de aanleg van het kanaal en op de Maarssense situatie.

Donderdag 14 december 2006:

Lezing in Slot Zuylen

Ook dit jaar weer een bijzondere lezing in een bijzondere locatie. Wij waren in de verheugende omstandigheid dat onze plaatsgenoot, de heer Gary Schwartz, Rembrandtkenner bij uitstek, zich bereid had verklaard de lezing die hij ook in de Maarssense bibliotheek heeft verzorgd, voor onze leden te herhalen. Een volle zaal heeft genoten van de kennis van de spreker. Hij belichtte zowel het leven van Rembrandt als zijn verwantschap met andere kunstenaars.

Vooruitblik op 2007

Op 11 september 2007 is het 35 jaar geleden dat de Historische Kring Maarssen officieel is opgericht.

In dit komende jubileumjaar zal er een aantal speciale activiteiten voor de leden worden georganiseerd. Via de periodiek wordt men hierover nader geïnformeerd.

Algemeen

De Historische Kring Maarssen is betrokken bij diverse activiteiten, zoals het assisteren bij de inrichting van de expositie "Maarssen aan de wand" van het Museum Maarssen.

Het samenwerkingsverband met het Museum Maarssen is gecontinueerd. Het halfjaarlijks overleg is vanwege de vele en frequente contacten tussen de leden van beide besturen afgeschaft. Een bestuurslid van ons maakt deel uit van het bestuur van het museum.

Met zusterverenigingen in de omgeving hebben wij doorgaans ruillidmaatschappen. Verder zijn er veel informele contacten.

Binnen de Kring zijn de volgende werkgroepen actief:

De werkgroep **Periodiek**.

Er zijn dit jaar weer vier periodieken uitgegeven. Er is een record aantal pagina's van 152 stuks geproduceerd door de in september 2005 geïnstalleerde nieuwe redactie.

De werkgroep **Archeologie** heeft in 2006 geen nieuwe opgravingen verricht.

De werkgroep **Archief en Bibliotheek**.

Twee bestuursleden hebben in juni 2006 een cursus 'omgaan met fotocollecties' gevolgd. Gesterkt door de daar opgedane informatie en kennis zijn vervolgens in de loop van 2006 enkele duizenden van de in het archief aanwezige foto's gerubriceerd. Voor het komende jaar staat het catalogiseren van de foto's en de bijbehorende documentatie op het programma.

De werkgroep **Informatiepanelen** zal binnenkort het door vandalisme verdwenen bord bij Vechtoever herplaatsen.

De werkgroep **Internet**. Deze onderhoudt de site www.historischekringmaarssen.nl en zorgt dat deze actueel blijft.

Voor het behoud van het cultureel erfgoed in Maarssen zal het bestuur zich blijven inzetten, zowel door het bevorderen van de belangstelling ervoor en de kennis ervan, als door het feitelijk instandhouden van de Maarssense monumenten en de leefomgeving waarin ze staan. De steun van een groot aantal leden - wij zijn de grootste culturele vereniging van Maarssen - is daarbij een grote stimulans.

Namens het bestuur van de Historische Kring Maarssen,

Ria Tijhuis, secretaris

Een aanvulling en een rectificatie

Burgemeester J. van Haselen

Den Vaderlant Ghetrouwe

Bij het verhaal over burgemeester Van Haselen, afgedrukt in het vorige nummer, is een verkeerde foto geplaatst. Het gaat om onderstaande afbeelding.

Afb. 1. De familie Van Haselen op het bordes.

De familie Van Haselen bestijgt het bordes van Huis ten Bosch en er worden bloemen aangeboden.

"Wie is toch dat prominent in beeld gebrachte meisje dat de ruiker vasthoudt...?", was en is nu de vraag.

In het artikel wordt onder meer gezegd dat, wanneer de familie Van Haselen in 1944 onderduikt, het huis Leeuwenvecht in beslag wordt genomen door de bezetters en door hen gaat worden gebruikt als een soort ontmoetingscentrum. Niets blijkt minder waar te zijn!

Wat is het geval.

In Utrecht is een familie Van Straaten min of meer dakloos geworden. Zij wonen in de buurt van het station, waar op 13 oktober 1944 een bom ontploft. Zoekende naar passende woonruimte in de buurt komen ze uiteindelijk in Maarssen terecht. Richard Plomp sr., eigenaar van Leeuwenvecht, vraagt hen om het huis te willen bewonen. Het is dan net door de familie Van Haselen verlaten. De aanwezige meubels worden voor het overgrote deel in de tuinkoepel aan de Vecht geplaatst. In huis blijft één kamer op slot. Hierin staat onder meer het gasfornuis. In een soort bibliotheek staat de piano, waar wel eens op wordt getingeld. Het gezin Van Straaten telt negen kinderen, in februari '45 wordt in Leeuwenvecht nummer tien geboren. Korte tijd na de oorlog, medio juli, keert het gezin Van Haselen weer terug naar hun huis. Aldus het relaas van Rita Harting-Van Straaten, destijds 12 jaar oud.

Maar, is Richard Plomp sr. wel de eigenaar? Een telefoontje naar oud-plaatsgenoot Richard Plomp (1922) levert een nieuw verhaal op.

Het is november 1944. Een zware storm heeft vele boomreuzen geveld. De jonge Richard is bezig in de tuin van Goudestein (vader J.C.Plomp is behalve eigenaar van Leeuwenvecht ook onder meer rentmeester van Goudestein) aan het meehelpen bomen te verzagen tot stookhout. Hij ziet aan de overzijde Duitse soldaten rond Leeuwenvecht bezig in de tuin. Er naar toe. Ze moeten, zo luidt de opdracht van hogerhand, op de vier hoekpunten van het huis gaten graven. Daar komt munitie in, want het huis moet worden opgeblazen. In Breukelen is een sabotagedaad gepleegd. Dit huis is van de burgemeester en dat gaat nu als represaille de lucht in. Richard gaat naar de Ortskommandant in Wolfshoek. Praten en praten. Het huis mag blijven staan, alleen... het is vanaf nu eigendom van de Duitsers... En dan na een kor-

Afb. 2. De zwaaiende jongelui achter een gazen hek.

te pauze zegt de commandant ook nog... zolang de oorlog duurt... Hij zag het dus ook niet meer zo zitten, lacht Richard. Direct na de toezegging komt Richard z'n vader in contact met de familie Van Straaten, die toen in een boerderij nabij De Olifant tijdelijk onderdak had gevonden. Leeuwenvecht gaat niet verloren.

Tenslotte nog een foto hierboven. Het is de moeite waard deze afbeelding toe te lichten. We zien achter het gazen hek van de voormalige Harmonie aan de Kerkweg een menigte jongelui zwaaien en lachen. Het onderschrift luidt... de pas benoemde burgemeester Van Haselen wordt geestdriftig toegejuicht. Jaja... is dat wel zo? Piet Meijers (1925) uit Maarssen heeft daar een verhaaltje bij.

We stonden als jochies natuurlijk te wachten. De

nieuwe burgemeester... enfin, je begrijpt wel. Er was een fotograaf, die ook stond te wachten. En dat duurde die man te lang. Jongens... zwaaien... doe net of de burgemeester er aan komt... zwaaien. En dat deden we dus. Zwaaien en ook lachen. De fotoman verdween en wij bleven toch maar wachten. Ik weet nog dat de burgemeester aankwam. Een zwart rijtuig met een span paarden. Ja, ik moet op de foto staan, vooraan... met een wit bloesje... Piet lacht. Hoewel het beeld duidelijk in zijn geheugen gegrift staat, wil hij wel graag een foto hebben van 'zo lang geleden'. Waarvan akte.

Auke Hoekstra

Dorpsgenoten in oorlogstijd

deel 12

Een inval bij slagerij Dorresteyn. Duitsers dringen naar binnen....

Een lichte ruim ogende kamer. Vroeger (hoe lang geleden precies... ?) heeft hier Hotel De Harmonie gestaan. Er is veel veranderd op deze plek aan de Kerkweg. De bewoonster van het appartement heet Luda Diepgrond-Dorresteyn (1923). Geboren en getogen in dit dorp, van slager Toon Dorresteyn de dochter. Een vriendelijke vrouw, slank postuur en een bescheiden glimlach rond de lippen. Ach, wat heb ik nu te vertellen over die tijd... de oorlog... zo lang geleden... Ze zit aan de eettafel, de handen schuiven wat heen en weer langs de tafelrand. Dan, na wat aandrang, glijdt de blik naar een verleden. Beelden die ingekleurd zijn met niet alleen sombere tinten. Naast grijs en zwart is er ook lichtheid in haar verhaal. Een verhaal dat zich overigens voor een deel in duisternis afspeelt. Ja, we zaten in het donker... vertelt ze. Tenminste... dat denk ik, voegt ze er aarzelend aan toe. Tja, 1944 is lang geleden. Behalve zichzelf is er niemand meer in leven die het na kan vertellen. Over wat er gebeurde, die avond in december. Was het nu woensdag, of donderdag of... nou ja. Een frons die zich verdiept.

Zo wordt stukje voor stukje een gebeuren als het ware gereconstrueerd. Moeilijke vragen... zucht Luda een enkele maal. Ook is er een glimlach. Een ongedachte herinnering welt mee naar boven. Ach ja, dat schiet me ineens te binnen... lacht ze. In de boekenkast ligt een boekje van Abel J. Hertzberg, Brieven aan mijn kleinzoon. Zijn herinneringen aan bange oorlogstijden worden daarin verhaald. Luda vertelt hier een deel van haar geschiedenis uit die dagen van soms duistere onzekerheid.

December 1944. Zomaar een doordeweekse dag. Zoals gewoonlijk gaat om zes uur de slagerij dicht.

Er zijn nog twee klanten. Niet dat er zo veel te koop is aan vleeswaren. Maar distributiebonnen zijn toch goed voor wat mager gehakt. Tja, een praatje kan ook zonder bonnen... Maar buiten donkert het al en slager Toon Dorresteyn wil toch graag bij licht zijn winkel op orde hebben. Zijn klompen klossen op de houten vloer. Wanneer de laatste klant de deur achter zich heeft dichtgetrokken, begint het dagelijkse ritueel. Alle vleeswaren, nou ja wat er aanwezig is, gaan in de ijskast. Even kijken, ja... er zijn daar nog voldoende ijsstaven. De hakblokken worden met zaagsel bestrooid en geschrobd, de toonbank wordt gesopt. Wat opgeruimd moet worden, wordt op de juiste plek teruggezet. Zoon Jan komt van achter aangelopen en helpt zijn vader. Wanneer alles aan kant is gaan de klompen uit. Nee, de deur nog maar niet op slot. Dat kan straks wel, na achten komt er echt niemand meer. Dan is het spertijd. Misschien heeft buurvrouw Tellegen nog wat nodig. Nou ja, ze zien wel. Een laatste blik. Keurend gaat de slager rond.

Binnen, dat wil zeggen de kamer achter de winkel, wordt het al echt schemerig. Zullen we dan maar het licht aandoen... ? Loes, vrouw van Toon en moeder van Jan en Luda, vraagt het wat aarzelend. Het licht aandoen... is een wat bijzondere vraag. Er is geen elektriciteit meer, maar vriend Schoonhein, de meteropnemer die bij de PUEM werkt, heeft clandestien een nieuwe aansluiting gemaakt. Vanmorgen... en nu... het knopje wordt omgedraaid en iedereen knippert met de ogen. Zijn de gordijnen dicht, de rolgordijnen... Luda controleert voor de zekerheid. Daar zit de familie dan. In het licht. Vreemd, wel even wennen. Het schaarse peertje bungelt wat eenzaam boven de tafel. Zoveel bekijks vanavond.

Gezinsfoto uit 1942.

Een kamer vol rond de tafel. Toon en Loes, hun kinderen Jan en Luda. Miep natuurlijk, de inwonende verloofde van Jan. De familie Van de Berg uit Zuilen, die om redenen van veiligheid al een tijdje hier logeert en meneer Hamerslag, een evacué uit den Haag... Als 75-jarige de oudste hier, een opa-type. De broodmaaltijd geschiedt in alle rust. Praten met de mond vol is er niet bij. Trouwens een volle mond... Nee, met de slagerij hebben ze zelf natuurlijk wat extra. En toch, een schraalachtige Hans wordt hier ook keukenmeester.

Luda, ijverig als altijd helpt met afruimen. De vaat gaat naar het keukentje. Water wordt opgezet. Afwassen en tegelijk wat koffiewater. Ach, surrogaat met cichorei met heel in de verte een koffiegeurtje.

Miep zit al aan tafel, altijd bezig. Nu met een in banen gehaakte katoenen deken. Luda en haar moeder komen er bij zitten en helpen mee. De bedoeling is het katoen uit te halen en te kluwen en dan... Ja, antwoordt Loes op een vraag van een der anderen... daar maken we hemdjes en broekjes van voor de familie Degen. Meneer

Hamerslag, wat doof, kijkt vragend op. Uitgelegd wordt dat Ab Degen, de veldwachter, heeft moeten onderduiken, dat de Duitsers hun huis aan de Breedstraat hebben gevorderd en dat de familie (alles moesten ze achterlaten) nu her en der verspreid woont. Ja... en Ab zijn vrouw Neeltje hoogzwanger... och och. Meevoelend zuchtend haalt Loes de draden uit, soort bij soort. Luda en Miep werken zwijgend verder. Ook mevrouw Van de Berg is bezig, koffie wordt rondgedeeld. Roeren met een lepeltje. Ieder met eigen gedachten. Meneer Hamerslag zit stil in een hoek, zo ook meneer Van de Berg. Jan en zijn vader draaien van 'tabak' een rokertje. Een avond zoals zovele avonden. Nu wel met elektrisch licht.

Geluid komt van achter. De keukendeur knerpt open. Luda kijkt op. Jan komt uit de stoel en gaat naar de keuken.

Het is Sijbert Griffioen, zijn kompaan. Maatje bij de ondergrondse, de knokploeg. Sijbert komt wel vaker binnenvallen, zo voor achten. Hij blijft dan slapen. Soms is het thuis, bij de Kleibrug (nu ingang Tuinbouwweg) niet veilig.

Een volle kamer, ze zijn nu met zijn achten, want

Meneer Hamerslag is al naar bed gegaan, boven op een bed in de woonkamer boven de winkel. Sijbert kijkt rond. In zijn ene hand een paar laarzen. Ja, overgenomen... ik weet niet of ze passen... Hij gaat op de grond zitten, een hand aan de laars. Sjorren en doen. Nee... laat me maar, zegt hij half lachend als Luda hem wil helpen. Het loopt tegen achten. Toon Dorresteyn komt terug, de sleutel van de voordeur in de hand. Op de schoorsteenmantel is de vaste plek, naast het busje met 'tabak'.

Sijbert brengt behalve zijn laarzen ook rumoer binnen. Praten met Jan. De anderen nemen het over. Aan tafel onder de lamp het aandachtig bezig zijn met rafelen en kluwen. Bijna zou je kunnen spreken van een stukje Hollandse huiselijkheid. Gezelligheid die geen tijd kent...? Het is kwart over acht.

Prrrt, prrrt prrrt!! Verschrikt kijkt iedereen op. De bel... de elektrische bel. Oh... vergeten uit te zetten... is een eerste gedachte. En ook... wie is daar... de moffen...? Want de bel blijft ingedrukt. Prrrrrrrrt! Het geluid alleen al. Onrust komt mee de kamer in. Jan, kordaat, haalt meteen een stormlamp uit de keuken, een ander prutst met lucifers. Doet-ie het nu...? Een ongeduldige vraag van Jan, die de gloeilamp er al uit wil draaien. De gloeiende peer komt in zijn zak. De stormlamp flakkert wat zwak op. De bel... prrrrrrrt! De vrouwen met een draad nog in hun handen lijken even verstaand.

Op de grond Sijbert die ijverig probeert z'n ene laars, die met moeite is aangeschoven, weer van zijn voet te krijgen. Prrrrt... De bel blijft aanhoudend rinkelen. Nog meer onrust komt trillend naar binnen. Ik doe open... Jan, op een besliste toon gaat naar voren, de sleutel in de hand. In de kamer valt een stilte. Iedereen kijkt naar de deur waardoor Jan is verdwenen. Nou ja... het is wel kijken in het duister. De stormlamp is met Jan meegegaan. Iedereen luistert naar de geluiden achter de deur... prrrrt.

De tussendeur gaat open en dicht. Jan moet nu in de winkel zijn. Het geluid van de opengaande winkel deur. Prrrrt.

In de kamer dringen geluiden door. Wat snauwe-

rig Duits. De moffen! En direct daarna gaat de deur open en komen een paar soldaten binnen. Twee zaklantaarns gaan de kamer door. Iedereen wordt een moment belicht. Iedereen blikt woordloos terug. Een straal valt op Sijbert Griffioen, zijn laars nog steeds klem. Wat gaat er door die soldaten heen als ze dit tafereel aanschouwen? Gehelmd, een geweer over de schouder. Wat komen ze doen, wat willen ze? Stille vragen, waar ieder rond de tafel op voorhand een eigen antwoord op heeft. Sijbert wordt gezocht... en Jan... misschien is Miep verraden...? Luda, meestal de rust zelve, overweegt dat bij de achteringang zeker bewaking staat opgesteld. Vluchten kan niet meer... beseft ze, aan Sijbert denkend. En... oh jee... boven staat de deur van het vluchthok open... als ze dat zien... oh... Onwillekeurig gaat de hand van Luda naar haar mond. Maakt haar hart nu een overslag? Ondertussen gebeurt er van alles, en dat is veel.

Er is gestommel boven hen. Soldaten doorzoeken het hele huis, zoveel is wel duidelijk. In de gang praat Jan in wat grabbelduits. Nog een soldaat komt binnen. Een peertje in zijn hand. Jan kijkt wat schuins naar het voorwerp, dat bij directe fouillering in zijn zak werd gevonden. Gloeiend en wel. De stormlamp komt weer op tafel. De gezellige huiselijkheid natuurlijk niet.

Iedereen wordt min of meer gefouilleerd. De persoonsbewijzen worden gecontroleerd en ingehouden. Oh jee.

Het moet gezegd, de soldaten gedragen zich behoorlijk. Geen duwen en trekken. Geen schoppen of slaan. Geen krachttermen. Wel Duits, wel de vijand. Ze zoeken 'zwart vlees'. Fleisch. Clandestiene slacht. Toon schudt ontkennend zijn hoofd. Wil opstaan om in de ijskast de inhoud te laten zien. Die hebben ze al bekeken, zegt z'n zoon. Toon zakt terug in de stoel. Wat gaat er door hem heen? Dat zijn drie kinderen betrokken zijn bij ondergrondse activiteiten... dat hij ze gewaarschuwd heeft...? Hij kijkt naar Loes, die fier rechtop zit. Ze kijkt te fel uit haar ogen, vindt-ie. Hou je rustig Loes, gaat door hem heen.

Het gestommel boven houdt aan. Meneer Hamerslag wordt wakker gemaakt. Opa schrikt. Een

inval... Duitsers hier... in de kamer... . Het gaat even zijn begrip te boven. Natuurlijk vinden de soldaten het vluchthok. Een kast naast de trap, boven de kelder. Onder de kastvloer is een kruipruimte. Met veel moeite zouden daar twee personen zich schuil kunnen houden. Nu vinden de Duitsers een kast met een gedeeltelijk open vloer, wat plankjes aan de zijkant. Ja, ze vinden natuurlijk wat verborgen moest blijven. Alsjeblieft... een radio... kijk aan, ook nog koperwerk en wat ligt daar... ach, gucken Sie mal... enthousiast worden motoronderdelen tevoorschijn gehaald. Een gedemonteerde motorfiets. Jan Dorresteyn staat erbij en kijkt er naar. Het is allemaal van mij... zegt hij beneden in de kamer. Zijn zuster voelt bewondering voor hem. Zo moedig, om zijn vader te beschermen. Daar zitten ze nog steeds rond de tafel. De koffiekopjes leeg, deels onaangeroerd.

De lepeltjes doelloos ernaast. De stormlamp met zijn flakkerend licht. Niks geen Hollandse huise-lijkheid.

Het is duidelijk. Jan moet mee naar het bureau van de Ortskommandatur in Wolfshoek. Mitkomen, ja Sie... . Jan knikt. De gloeilamp gaat ook mee en van een paar zaklantaarns uit de slaapkamers gaan de batterijen mee. Het koper blijft onaangeroerd. De doofpot, de vijzel, de koperen ketel, de beddenpan. Het moet nodig gepoetst worden, gaat even door Loes heen. Ze grimlacht om de nu wel dwaze gedachte.

De colonne trekt weg. De anderen vinden hun tong weer terug. Een droge mond wordt weggespoeld. Er is nog een bakje surrogaatkoffie. Wie wil? Meneer Hamerslag ligt weer op bed. De anderen rond de tafel met nu dus de stormlamp. De persoonsbewijzen, gelukkig achtergelaten, krij-

De slagerij rond 1900 en een eeuw later. De boom is na de oorlog verdwenen.

gen hun plek. Sijbert stopt de zijne in zijn jaszak. Hij zucht. Wat gebeurt er met Jan... zijn vriend? Stom van die bel... is even later een opmerking. Waar kwamen ze voor... zou het echt om clandestiene slacht gaan... ? Wat gebeurt er met Jan... ? De inval heeft een half uur geduurd... het is nu half tien. Het wordt tien uur, half elf, elf uur. Waar blijft Jan? Luda rafelt wat doelloos aan de deken. De anderen kijken naar haar handen. Bij Loes en Miep verdiepen zich de zorgelijke blikken. Jan... op Wolfshoek. We gaan er naar toe... beslist Loes. Miep en ik. De toon duldt geen tegenspraak. De anderen knikken instemmend. Sijbert krabbelt op zijn hoofd. Moet hij mee, naar z'n maat?

Op het punt te vertrekken horen ze de winkel-deur scharnieren. Dat moet Jan zijn. Ja... hij is het. Jan... joh... Luda glimlacht stil, een vleug van ontspanning gaat door haar heen. Blijdschap alom en ook verbazing. Is het echt waar? Jan wordt betast. Is hij het wel echt... , zo lijkt het. Ja... hij is het echt en zijn verhaal is klip en klaar. Langdurig verhoord natuurlijk. Ze hadden allemaal lijsten, vertelt hij... maar ik stond nergens op. Nee, Sijbert ook niet. Er klinkt voldoening in zijn stemgeluid. Morgen moet ik terugkomen... met de motorfiets. Ja, dat ding willen ze hebben. Befehl! De radio moet ook ingeleverd. En verder... nu maar naar bed?

Voor de stormlamp uitgedraaid wordt duurt nog wel even. Luda en Miep, samen op een slaapkamer, praten na. Een droom... nee, werkelijkheid. Luda draait zich om, maar de slaap kan ze niet vatten. Geluiden, anders niet opmerkelijk, worden nu ineens gehoord. Een balk kraakt. Ja, inderdaad, het huis wordt oud.

De volgende avond - na achten zo luidde de opdracht - fietst Jan Dorresteyn op de van timmerman/buurman Verdonk geleende bakfiets met inhoud richting Stationsweg. Op de Kaatsbaan nog, bij de brug, wordt hij aangehouden door twee soldaten. Mitkommen... klinkt het. Het is pure komedie. Jan wordt zogenaamd opgebracht en ondervraagd, maar het gaat natuurlijk om de motorfiets. Om de schijn van overtreding - na spertijd buiten... en ook nog met een motor die al lang ingeleverd had moeten worden - hoog te houden, moet vader Toon 300 gulden betalen. Een paar dagen later ziet Luda een soldaat op haar vaders motor rijden. Nog is de bezetter de baas!

Een fikse boete... zucht Luda, als besluit van een lang verhaal. Waar hij dat geld vandaan moest halen, weet ik niet. De Raiffeisenbank? Ze glimlacht en zegt nog eens dat 300 gulden heel veel geld was in die tijd.

Zochten ze naar Ab Degen? Was dat 'zwarte vlees' een smoes? Gek, dat ze van dat oude koper niets zeiden en die gloeiende gloeilamp... . Tja, het bleven raadsels.

Terugblikken, hoe was dat nu? Luda denkt na. Na een tijdje... het gebeurde... het gebeurde... het ging voorbij... we gingen verder... zo. Een vage glimlach rond de lippen. De handen strijken langs de tafelrand. Wat gaat er nu door haar heen. En ook... heeft ze het ooit zo aan haar kleinzoon verteld?

Auke Hoekstra

Muziek, de passie van gemeentesecretaris Abraham Feijten

De Abraham Feijten Streekmuziekschool. Hoeveel kinderen hebben er in de vele jaren na de oprichting in januari 1967 niet onderricht gehad op dit instituut. AMV - Algemene Muzikale Vorming -, blokfluitles, pianoles en zang. En nog meer. Bijzonder jammer dat de gangmaker en medeoprichter Bram Feijten dit niet meer heeft mogen meemaken. Zijn plotselinge onverwachte overlijden in november 1966 schokte de gemeente. Ineens werd het stil. De bescheiden, kleine, integere en gevoelige Abraham Feijten was er niet meer. Stilte alom.

Bram Feijten wordt op 15 januari 1915 in Avereest in de Betuwe geboren als oudste van een gezin met vijf kinderen. Zijn vader is onder meer werkzaam bij de Tielse Courant als redacteur-journalist. In het gereformeerde milieu drukt Abraham Kuyper, de voorman van de Mannenbroeders (ruim een eeuw geleden), zijn duidelijk stempel. Men is sociaal bewogen en stemt op de Anti-Revolutionaire Partij (ARP, een der bloedgroepen van het CDA). De kleine Bram gaat naar de Christelijke Lagere School in het dorp en later naar de HBS (Hogere Burger School) in Tiel. Pienter, geen doublures. En dan is het 1932. De crisisjaren met Colijn aan het bewind. Bram, zoekend, wifelend, kiest voor de ARP als politieke leidraad. Een ambtelijke loopbaan lijkt hem wat. Hij komt in Waddenoyen te werken op de secretarie. Met enkele anderen achter de schrijftafel met de tikmachine. Het ratelende geluid vermengt zich met de rookwalm. De asbak is bij de hand. Naast het werk vult muziek het leven van de jonge Bram. Hij heeft viool leren spelen. Wanneer hij in zijn spel verdiept raakt, glijden de wat zorgelijke trekken van zijn nog jonge gezicht. Een vorm van ontspanning lijkt over hem te komen. De ogen half gesloten lezen de muziek. Zien ze meer. Komen er andere diep gekleurde beelden op zijn netvlies. De viool onder de kin, de rechterhand aan de strijkstok. De vingers van de linker trillen na op

de vioolsnaren. Wat gaat er door hem heen. Hij komt in een gevoelige intieme sfeer. Een wereld met andere normen en waarden.

In intieme sferen geraakt hij eveneens met Bep van Meeuwen (1920-1988). Ze komen elkaar nogal eens tegen. Zij fietsend met een vriendin. Hee, daar heb je Bram, die dunne, roept de vriendin ietwat smalend. Er ontstaat dikke vriendschap en op 15 juni 1946 wordt in Waddenoyen hun huwelijk kerkelijk ingezegend.

Bram woont dan al in Maarssen op kamers bij de familie Docter-Broekhoff aan de Julianaweg nr. 2. In Maarssen ja, daar werkt hij nu. Niet meer als een der ambtenaren ter secretarie. Nee, hij is eerste man direct onder de burgemeester. Gemeentesecretaris. Opvolger van de heer Stevenhagen. Mr. Van Haselen is zijn chef en Huis ten Bosch is dan nog het gemeentehuis waar Bram links van de hoofdingang zijn kamer heeft.

Jong nog, 31 jaar. Bekwaam, zeker. Hij heeft alle vereiste diploma's op zak. Al veertien jaar ambtelijke ervaring. Hij weet de zaken te regelen. De maandelijkse raadsvergaderingen voorbereiden met B & W, de lopende zaken lopende houden en afwikkelen. Zijn personeel instrueren. De burger-vader met raad en ook daad terzijde staan. Lange dagen worden en blijven het. Werk mee naar huis nemen is dan al vaak zijn gewoonte. En altijd is er de asbak.

Muziek. Hij is medeoprichter van het Maarssens Symfonie Orkest. Op het podium met onder meer Henk Diepgrond - viool -, later altviool en Mien Docter - cello -, zit Bram met zijn viool in het strijkorkest. Repeteren en een uitvoering. Als er eens geen muziek zou zijn... En ook... als Bep er niet zou zijn...

Bep is er, Bep is er altijd voor hem. Bep zorgt, zorgt voor hem en voor het gezin. Ja, ze moedert over de drie kinderen en heeft het er druk mee. En altijd kan Bram zijn verhalen kwijt. Dat is nodig. Er zijn veranderingen.

In 1948 komt er een nieuwe burgemeester, H.J. de Ruiter. Er komt een nieuwe locatie. Goudestein, voormalige buitenplaats van de Amsterdamse regentenfamilie Huydecoper wordt zijn nieuwe domicilie.

Vanaf het brede bordes aan de Vechtzijde gezien, is links de burgemeesterskamer en daar tegenover is de kamer van Bram. Licht en ruim met aan twee zijden hoge vensters. In de hoek bij het raam staat zijn bureau. Tegen de wand met de gesloten schuifpanelen staan de nodige vergadertafels. De gemeentesecretaris aan het werk. Op het schrijfbord stapels paperassen. De gemeentesecretaris zit met de pen in de hand. Hij denkt na. Hij bladert, schrijft, rookt, gaat verzitten. En altijd, ja altijd is er achter de gesloten wand het geratel van de nodige schrijfmachinerie. De ambtenaren werken. Achter zijn rug, hij is er zich vaag van bewust, is er de zilveren stroom van de Vecht. Nee, niet meer de trage gang van de trekvaart, waar een eind verderop een rolpaal aan herinnert. Dat waren de tijden van weleer. Wel is er een beweging in het water. Het verglijden van de tijd, van de eeuwigheid. Een enkele maal gaat Bram staan, kijkt uit het raam. Zijn blik volgt de gang van een schip. Een andere wereld, beseft hij. Zondags is er vaak de kerkgang, naar Tienhoven.

De 'rode' dominee J.Hoeve en zijn vrouw - de toneelspeelster Nel Snel - zijn vrienden. Wanneer de jongste zoon Pierre gedoopt wordt komt er een ietwat berispende brief van B & W. De gemeentesecretaris wordt geacht in de plaatselijke kerk... - Tienhoven is dan nog een zelfstandige gemeente - Kortom, dopen doe je thuis. Misschien zegt het iets over de verstandhouding tussen de burgemeester en zijn secretaris. Ongemakkelijk somwijlen. Niet bepaald vriendschappelijk.

Andere vrienden van Bram en Bep zijn de familie Van Wensen-Bots en de familie Broekhoff-van Laatum (oom Henk en tante Heiltje voor de kinderen).

Eenvoudig, bescheiden, stil. Sociaal bewogen. Een voorbeeld. Hij gaat voor een knipbeurt naar de kapperszaak aan de Breedstraat. 'Coiffeur pour dames et messieurs' staat er op de deur. Direct na hem komt nog iemand binnen, duidelijk in werkkleding. Terwijl Bram uit zijn jas wordt geholpen hoort hij zeggen: "Mensen in werkkleding worden hier niet bediend!". "Dan stap ik ook op!", is het directe commentaar van Bram Feijten. Beide heren worden naar behoren gecooiffeerd. Een verhaal van een halve eeuw geleden spreekt nog steeds.

Tijdens een bezoek aan het woonwagenkampje bij de Kininefabriek is er niet enkel sprake

Bram en Bep met hun jongste zoon Pierre, 1960.

van ambtelijke controle maar is er ook daadwerkelijke interesse voor de noden van de bewoners, weet een meegenomen zoon zich te herinneren.

Hoe gaat het met Bram Feijten? Lange dagen worden langer. Vakantiedagen worden maar zelden opgenomen, of als zodanig gebruikt. Weekenden zorgen meestal niet voor ontspanning. In de tuinkamer van De Domstoren, zoals hun woonhuis aan de Herengracht 18

heet, ratelt de machine heel vaak en walmt het van sigarettenrook. Druk, druk, altijd voor anderen, voor zijn werk. In de tuin blaffen de twee Afgaansse windhonden. Wanneer laat de baas ze uit?

Ja, druk ook om zijn idee, een streekmuziekschool, gestalte te geven. Hij is initiator en mede-oprichter van het instituut. Er moet nog heel wat water door de Vecht stromen. Heel wat boten glijden onder zijn raam voorbij voordat van hogeren nog weer hogerhand de nodige vergunningen, toezeggingen, subsidies en garanties er zijn.

Met hulp van velen komt het tenslotte voor elkaar. Omdat de locatie in Maarssen aanvankelijk problemen geeft, worden de eerste lessen in de tuinkamer van de Domstoren gegeven. Op de piano klinkt het do-re-mi-fa-sol. Leerlingen komen en gaan. Voldoening voor Bram Feijten, die met ongenoemd velen deze streekmuziekschool Maarsse-Vleuten-De Meern gestalte weet te geven.

November 1966. Herfst guurt rond Goudestein. Het is vrijdagmiddag. Vooruit joh, je moet naar huis... zegt wethouder Van Schaik. Bram oogt vermoeid, ziet nog bleker dan gewoonlijk, de ogen wat hol achter een donker montuur. Bram knikt. Dan ga ik maar..., zegt hij met een zucht. En even later - de rug rechtend - ...maken jullie je geen zorgen, maandag ben ik weer present. Het lijkt wel of hij dit laatste ook tegen zichzelf zegt. Een soort geruststelling. Bram voelt zich niet lekker. Hij voelt zich moe. Doodmoe.

In het weekend een hartinfarct. Ziekenhuisopname. Drie weken zweeft hij tussen dood en leven. Bep reist naar het Diaconessenhuis in Utrecht en weer terug naar de Domstoren. Vele malen. Heeft ze het naderende einde voorvoeld? Ze heeft gezien hoe gedurende jaren haar man gezwoegd heeft, in lange, vaak veel te lange dagen. Ze heeft het gelaten. Ze heeft Bram met veel liefde omringd en met veel toewijding verzorgd. Ze wist, haar man was niet tot een andere instelling te bewegen.

Op 22 november 1966, een herfstige wind rond het ziekenhuis, geeft Abraham Feijten zijn laatste adem terug aan de Eeuwige. Het wordt stil.

In het zwart, met vele anderen in het zwart, zingt Bep met haar kinderen het lied dat haar man altijd met overgave meezong... A Toi la gloire. Vanaf

de kansel worden woorden van troost gesproken door vriend dominee Hoeve... de gemeente Maarssen heeft van God een brok levende genade in haar midden gehad... Een brok levende genade. De woorden echoën tegen de orgelpijpen. De overvolle dorpskerk stemt zwijgend in en zingt... A Toi la victoire pour l'éternité.

Zo is het dus. Abraham Feijten komt niet meer terug op Goudestein. Zijn viool zwijgt. Of toch niet. In een bijzonder samenzijn een maand later op het gemeentehuis schenkt Bep Feijten de viool van haar man aan het door hem mee opgerichte instituut. Toch muziek dus, de snaren zullen blijven trillen.

En dan... in mei 1968 is er een stijlvol concert in de kerk. Nu is echt helemaal de streekmuziekschool een feit. Aan het instituut wordt letterlijk en figuurlijk de naam van Abraham Feijten verbonden. Zijn portret wordt onthuld. Er zijn passende woorden. Het kerkorgel wordt bespeeld door Jan van Amerongen en - heel bijzonder - is er een sfeervolle bijdrage van de harpiste Phia Berghout.

Een eresaluut aan Abraham Feijten. Muziek, zijn passie.

Zoon Pierre, amper acht als zijn vader hem overvalt, bewaart schamele herinneringen aan hem. Is mijn vader oubaas geweest bij de Kontikistam, de seniorgroep van de padvinders? Zo zijn er meer onbekende feiten. Als hij het karakter van zijn vader beschrijft... zeer integer... uiterst sociaal bewogen... enorm inlevingsvermogen voor mensen-in-de-verdrukking... zegt hij daarna... tja, zo hebben anderen het mij verteld. Een schouder wordt opgetrokken, de wenkbrauwen gaan vragend omhoog. De bruine ogen... - welke beelden bewaren ze van Bram - ...zijn die van zijn vader. Bram Feijten ging gebrild door het leven. Ja, ook voor het lezen van de bladmuziek was de bril nodig. Was echter eenmaal een muziekstuk ingestudeerd (Bram moest zich wel de tijd daar toe gunnen), dan was de bril niet langer nodig. Met gesloten ogen trad hij dan in een andere wereld, waar aan de ingang zijn Muze glimlachend te wachten stond.

Auke Hoekstra

Over de Vegt

Inleiding

De heer J.D. Bastert was tot op hoge leeftijd actief als voorzitter van de V.V.V.B.N., de vereniging voor vreemdelingenverkeer en behoud van natuurschoon. Eerst leidde hij het bestuur van de V.V.V.B.N. De Vechtstreek. Op latere leeftijd werd hij voorzitter van de Maarssense afdeling. Hij woonde in die jaren op de Stationsweg. Regelmatig stuurde deze actieve en strijdbare man brieven of berichten voor publicatie naar het weekblad De Magneet. Meestal handelden deze over onderwerpen die te maken hadden met het aanzicht van het dorp en het behoud van natuurschoon.

In de Magneet van 16 maart 1956 verscheen het volgende stukje, dat hij overgenomen had uit 'Staat van alle Volkeren' d.d. 1758 uitgegeven te Amsterdam bij Isaac Tirion, in de Kalverstraat, het negende Huis van den Dam.

"De Vegt neemt haaren oorsprong bij het Huis Oudewijk, een weinig beoosten Utrecht, alwaar zij den naam van 'Oude Vegt' draagt. Zij loopt, voorts, naar Utrecht, en vandaar, onder den naam vegt, noorwestwaarts, door Zuilen, Maarssen, Breukelen, Loenen,

Vreeland, Nigtevegt, Weesp en Muiden, bij welke laatstgemelde stad, zij zig door zwaare Schutsluizen, in de Zuiderzee ontlast. De vegt wordt aan sommigen gehouden voor een tak van de middelkil des Rijns-strooms; anderen schrijven haaren oorsprong toe aan verscheiden kleine wateringen, die van omtrent Zeist en van de Amersfoortsche hoogten nederwaarts vloeyende, zig omtrent het Huis Oudwijk vereenigen: en 't is niet onwaarschijnlijk, dat de Rivier haare geboorte aan beide deeze oorzaken verschuldigd is. Zij ontvangt egter tegenwoordig haar meeste water uit de Lek, door de Sluis van den Vaartschen Rijn of Vaart, aan welke zij ook alle haare scheepvaart, van boven af 1), verschuldigd is. Het water van de Vegt is helder en goed: waarom het, door Amsterdammers en Waterlanders, met schuiten, afgehaald, en in de brouwerijen en tot ander gebruik verbezigd wordt. De oevers der Vegt zijn, in zonderheid, omtrent Maarssen, Breukelen en Loenen, met nette en prachtige Lusthoven bezit".

Arie de Zwart

Noot:

1) Vanuit Duitsland

Bij de afbeelding:

Al vanaf het begin van de 20e eeuw verscheen er op gezette tijden een gidsje van de V.V.V. 'De Vechtstreek', waarin de rivier en omgeving werden geroemd. De heer Bastert heeft zowel de plaatselijke V.V.V. als die voor de Vechtstreek een groot aantal jaren gediend.

Een Maarssens pak van Sjaalman?

Is de eenvoudige bruin papieren enveloppe, die zich al geruime tijd in het archief van de Historische Kring Maarssen bevindt, misschien een soort pak van Sjaalman? Net zoiets als het beroemde pakket met de vele, zeer uiteenlopende geschriften, dat de romanfiguur Batavus Droogstoppel (*Makelaar in koffi, Lauriergracht No 37*) in het boek 'Max Havelaar of de Koffievelingen van de Nederlandse Handelmaatschappij' van de schrijver Multatuli ¹⁾ door Sjaalman aangereikt krijgt? Nee, dat is zeker niet het geval. Maar toch is ook de inhoud van dit pakket met 18 verschillende documenten zeer interessant. Al zou het alleen maar zijn vanwege de hoge ouderdom van sommige stukken. Zo is bijvoorbeeld het oudste stuk, gedateerd en gezegeld op 8 april 1798, het vierde Jaar der Bataafse Vrijheid. Het is het ontslagbewijs tevens paspoort van Josias van Bentheim uit de militaire dienst van de Bataafse Republiek.

De volledige tekst luidt: *"De Collonel Johannes Antonius Collaert, thans commandeerende het Regiment Hussaren, in dienst der Bataafsche Republicq. Insglijken commandeerend het Garnisoen van Thiel. Verleend by deezen aan den Burger Josias van Bentheim, oud 21 Jaaren, Geboortig van Dordrecht gediend hebbende, den tyd van Twee Jaaren, Seeven Maanden, tien Daagen, als Hussaar onder het voornoemde Regiment zyn Eerlyken Paspoort, verklaaren bovengemelden Burger Josias van Bentheim uit den dienst der Bataafschen Republicq te zyn ontslaagen, en verzoeken denzelven overal en onverhinderd te laten Passeeren en Repasseeren. Aldus gedaan te Thiel den 8sten April 1798 het vierde Jaar der Bataafsche Vryheid".*

Praktisch alle in de enveloppe aangetroffen documenten zijn familiepapieren, zoals een trouwboekje, geboortebewijzen en rouwbrieven, ooit in het bezit van het echtpaar Cornelis de J. en Cornelia Maria S., beiden geboren in 1875 in Rotterdam en omgeving. Uiteraard zijn de echtelieden al lang geleden - en voor zover bekend

kinderloos - overleden, waarna de enveloppe via een omweg bij de Kring terecht kwam. Hoewel dus niet van Maarssense origine heeft het echtpaar wel een aantal jaren in Maarssen gewoond. We weten dit door een waarschijnlijk in 1945 geschreven (kopie)brief, die deel uitmaakt van de papieren. Waarschijnlijk tengevolge van het oorlogsgeweld werden man en vrouw tijdens WO II uit de omgeving van Rotterdam verdreven en als gevolg hiervan meerdere jaren bij een Maarssense familie ingekwartierd. Dit gedurende meer dan twee jaar gedwongen samenwonen is alle betrokkenen niet goed bevallen. Tegen het eind van de oorlog werden C. de J. en zijn vrouw, toen beiden 70 jaar oud, zonder eten (toen zeer belangrijk), door het kostgezin op straat gezet. Een vervelende zaak, die door C. de J. in een brief van maar liefst veertien kantjes vol verwijten aan zijn voormalige kostbaas wordt beschreven. Als één ding duidelijk is na het lezen van deze schrijnende brief is het wel hoe vervelend zo'n gedwongen jarenlang samenwonen van met elkaar botsende mensen, dat tijdens en na de oorlog veelvuldig voorkwam, uit kan pakken. Omdat uiteraard in het epistel maar de zienswijze van één van de partijen wordt verwoord en mede vanwege de privacy gevoeligheid van de brief, kan hier maar beter niet verder op de inhoud worden ingegaan. Vanzelfsprekend blijft de brief, toch een tamelijk uniek tijdsdocument, ten behoeve van eventueel nader historisch onderzoek wel bewaard in het archief van de Kring. Een ander, helaas niet gedateerd stuk, maar zeer waarschijnlijk stammend uit de tijd van de al genoemde Josias van Bentheim, en zoals uit de documenten valt te reconstrueren een voorvader van Cornelia Maria, is ook zeker de moeite van nadere bestudering waard. Het is een vergeeld velletje papier, dat aan beide zijden met de hand is beschreven (zie afb. 1). Het is mogelijk een illegaal vers, dat ten tijde van de Bataafse Republiek (1795-1806), net als tijdens WO II de illegale kran-

Afb. 1.

ten 'Trouw', 'Parool' en 'De Waarheid', in omloop is gebracht. Vreemd te bedenken dat dit simpele stukje papier ooit alleen geheimzinnig, stiekem aan betrouwbare familie en vrienden kon worden doorgegeven. Om zo de politieke ideeën van de Oranjegezinden over de patriotten, die zij als Fransgezinde landverraders zagen, te verspreiden. Hoewel het vers met een erg mooi handschrift is opgeschreven, is het niet overal even gemakkelijk leesbaar meer. Daarom leek het een goed idee bij dit artikelje de volledige tekst van dit bescheiden historische document, te publiceren.

J.H. Sagel

Noten:

1) Pseudoniem van de schrijver Eduard Douwes Dekker (1820-1887)

2) Godsaltaar

Van ouds bekende spreuk

Oranje geef mij hoed en speer

Godsouter²⁾ en mijn Bijbel weer

1e Vers

O, Holland! Holland! Slaapt toch niet!
Geloof het toch, dat we in 't verschiet
Het buldren kunnen hooren.
Het vreeslijk fransche moordmortier
Schoon nu ook nog zoo ver van hier
Ruischt donderd door de voren.

2e Vers

Vertrouwt toch nu den Franschman niet
Ofschoon hij nu zoo vriendlijk niet
Zijn aard is slagten, keelen
Er zijn er in ons vaderland
Die u in Frankrijks ijzeren band
Zachtvoerig willen spelen?

3e Vers

Dat is dat helsche vloekgespuis,
Dat eer en regt en wet verguist,
Die 't volkenregt vereeren.
Maar door die snoode kuiperij,
Bejagen eigen heerschappij,
En 's konings regt onteeren.

4e Vers

't Oranje huis door hen gehaat,
Moet vallen voor dien onverlaat,
Die Holland uit wil plukken.
Dat is de wensch van een partij,
Die altijd kraait het volk is vrij!
Maar 't zal hun nooit gelukken.

5e Vers

Dan zal het volk die vrijheidsvaan,
Wel eerst terdeeg aan fladders slaan,
Oranje zal regeren
Het Hollandsch hart dat klopt te zeer,
Voor 's Konings regt, Oranjes eer,
't Zal dan eerst vrijheid leeren.

6e Vers

't Was met dat stamhuis altijd vrij
Bij 't volkenregt en slavernij
Dat dus de koning leve,
't Was God die hem den scepter gaf
Maakt gij hem dan geen koning af
Waar duizenden naar streven.

7e Vers

O Vorst, met God beviligt gij
Het land voor Fransche heerschappij
Met God kunt gij regeren.
Met God blijft Neerland veilig staan.
En elke vijand zal vergaan
Die 't volk wat anders leeren.

8e Vers

Met God trekt gij den degen uit
En 't volksbewind dat is gestuit
Uw kroon en troon beveiligd
O Vorst, spreekt slechts een woord alleen
En al uw volk is op de been
En tot den strijd geheiligd.

9e Vers

't Grijpt in den nood de wapens aan
't Zal voor uw huis en scepter staan.
't Zal voor uw magt gaan strijden.
En staart het in dien strijd op God.
Dan zal Hij 's vijands list ten spot.
Dit plekje gronds bevrijden.

Einde

De Langegracht te Maarssen

deel 28

Deze keer is het pand Langegracht nummer 51 aan de beurt om besproken te worden.

Het pand is al in het verleden beschreven door Pastoor A.E. Rientjes in het Jaarboekje van Niftarlake. Ook in een uitgave van de gemeente Maarssen ter gelegenheid van Open Monumentendag 2002 komen we een beschrijving van dit pand tegen met historische gegevens van de heer E.A.J. van der Wal. Deze gegevens, evenals eigen onderzoek en onderzoek van de heer J. Witte, heb ik gebruikt om tot het volgende verhaal te komen.

Het huidige pand is een symmetrisch opgebouwd herenhuis uit 1724. Het wordt overkapt door twee achter elkaar liggende, lage schilddaken, die bovendien parallel lopen aan de gracht. Het pand heeft een forse kroonlijst. De toegangsdeur met bovenlicht heeft een monumentale omlijsting. Op de begane grond bevinden zich aan beide zijden van deze deur twee achtruits schuifvensters met glas in lood. Boven deze ruiten bevinden zich twee zesruits schuifvensters. Helemaal bovenin zien we vijf draaivensters met roedenverdeling.

De oudste gegevens van het pand voeren ons terug naar 1542. Op deze plaats bevonden zich toen een hofstede en twee huizen. De eigenaar was De Broederschap te Utrecht, de pachter was Hendrik Gerrits. Vervolgens wordt het jaar 1599 genoemd; de weduwe van Rutger Cornelisz., ene Grietgen, is dan de eigenaresse en bewoonster.

02-05-1626 Hendrick Rutgersen, waarschijnlijk de zoon van Rutger Cornelisz., gehuwd met Anna Cauwenhouen, verkoopt aan Jan Gerritsen Broeck en Maria Joostdr. *een huis met boomgaard strekkend uit de Vecht tot aan de Achterdijk* (nu Nassaustraat).

16-05-1633 Jan Gerritsen Broeck verkoopt het pand aan de Amsterdamse koopman Arent Meurs die er zelf gaat wonen.

1675 Juffrouw Meurs bewoont het pand.

1681 Jan Willinck Meurs wordt de eigenaar en ene Trecksius gaat er wonen. De akte wordt als volgt omschreven: *Transport van den Omloop, aan de Oost-zijde van de Vecht bij de brugge.*

Vanaf 1681 wordt het pand De Grote Omloop genoemd.

De Langegracht nr. 51

21-09-1696 De erven van Maijken Meurs verkopen het huis aan Jacob Machado, ook wel De Mercado genoemd en Michael Senior. Het eerste pand aan de gracht is de herberg 't Schilt van Vranckryck' en ligt naast De Omloop. Dan ontstaat er een *twist* tussen de beide eigenaren en komt er een erfscheiding door het plaatsen van een houten schutting.

14-12-1711 Jacob de Mercado verkoopt *huis en hofstede ende koetshuis bij de brugge* aan Abraham Pichotto (Peixotte), die er ook gaat wonen.

1718/1719 Aäron Peixotto wordt de nieuwe eigenaar.

1724 Deze Aäron laat *publiekelijk aanbe-*
steden:

Het maken van drie nieuwe huysen, yder breet binnen

swerks 20 Hollandse voeten en diep 35 ½ voet, op de Hoffsteede genaamt den grooten Omloop tot Maars-
sen en dan nog een groot gebouw of huys te maken
als de teijkening aanwijst meede aldaar op de voorz.
Hoffsteede.

13-08-1724 *Het voorz. Werck is opgeveijlt ende ge-*
meijnt bij Cornelis van Niecoop op een Somme van
12950-0-0,- guldens ¹⁾.

Het is een uitgebreid bestek: afbreken van het huidige gebouw, hergebruik van sloopmateriaal enz. De Maarssense schilder Louis van Einde verkreeg het schilderwerk ad 325 gulden.

1743 Aäron Peixotto verkoopt, na er een kleine 20 jaar gewoond te hebben, het nieuwe pand aan Pieter de Plouws.

1750 Willem van Eenhoorn, emeritus predikant, wordt de nieuwe eigenaar en bewoner.

1759/1771 Mevrouw Vorster, Sara Maria Blom, is nu de nieuwe eigenaresse.

11-02-1784 De erven van Sara, de weduwe van Rudolf Forsten, laten het huis taxeren op 7.000 gulden.

10-07-1788 Op deze datum vindt het huwelijk plaats tussen Mozes Salomon de Crasto en Jonkvrouw Sara de Crasto, beiden van Amsterdam en wonende in Hoor Noord. Dus in 1788 komen we voor het eerst de naam Hoor Noord tegen!

23-07-1788 Jan Walbeek, Vrijheer van Tienhoven, Raad en Secretaris van Culemborg, *transporteert* het pand aan Isaac de Crasto.

1802 Jacob Isaac de Crasto, de zoon van Isaac, transporteert de helft van een tuin en erf, genaamd Hoor Noord, aan zijn broer Mozes Isaac de Crasto. Deze verhuurt het pand tot 1805.

1805 De nieuwe eigenaar wordt Jan de Klokkegieter; de nieuwe bewoner wordt Salomon de Levij.

1820 Cornelis Schut koopt het pand met de twee ernaast gelegen huizen. Hij woont in Hoor Noord en heeft een tapijtfabriek in de andere panden. De grote tuin grenst aan de Kaatsbaan. Schut weigert grond af te staan voor woningbouw, zodat de Kaatsbaan aan die zijde grotendeels onbebouwd blijft. De tuin is afgesloten met een schutting.

1848 Na het overlijden van de heer Schut

blijft de weduwe L.C. Schut-Scheltes tot 1882 eigenaresse.

1872 De meester timmerman Hermanus Hageman kan eindelijk van mevrouw Schut het deel van de tuin kopen dat loopt langs de Kaatsbaan.

1879 Hermanus Hageman bouwt elf huizen op de verworven grond (Kaatsbaan 17 t/m 37).

1882 De weduwe Schut verkoopt voor 14.000 gulden het herenhuis aan het R.K. Parochiebestuur. Het huis zou een pastorie moeten worden. In de tuin zou een nieuwe R.K. kerk gebouwd moeten worden. Dit plan gaat niet door omdat Aartsbisschop Schaepman het plan niet goedkeurt.

1883 In Hoornoord wordt nu het Mariagesticht gevestigd met Wilhelmina Sabeé als hoofd. Van 1883 tot 1959 wordt het huis Mariagesticht genoemd.

1884 In de tuin worden de R.K. jongens- en meisjesscholen gebouwd.

1959 Einde van het Mariagesticht door gebrek aan nieuwe zusters voor de verzorging van de bejaarde bewoners.

1970 Tot deze datum wordt het pand door particulieren bewoond en wordt het door het kerkbestuur afgestoten. Huize Maria Dommer neemt de plaats in.

1971 Het pand wordt zelfs gekraakt!

Daarna krijgt het pand een horecabestemming met de familie Van Schaik als ondernemers. Eerst is het een restaurant, maar later wordt het een hotel onder de naam: De Nonnerie. De naam verwijst naar de tijd van het Mariagesticht.

Het oude interieur van het Mariagesticht is gro-

Reglement voor de inwonende Zusters van het Maria-Gesticht.

1. De Zusters zullen zich in alles naar de regels van het huis voegen en onderling in vrede en liefde met elkaar leven. Zij zullen begrijpen, dat zij onderling met elkaar levende, elkaars gebreken, zowel geestelijke als lichamelijke, niet geduld zullen moeten verdragen.
2. Zij, die bij herhaling onderling de vrede en liefde storen, of zich niet onderdanig tonen jegens het bevoegde gezag van het huis, kunnen uit het Gesticht worden verwijderd.
3. Zij zullen, voor zover zij kunnen, tegenwoordig zijn bij de Heerlyke Diensten zowel in de kerk als in de kapel.
4. Iedere Zuster, die daartoe in staat is, zal zich met ene of andere huiselijke bezigheid nuttig maken.
5. Zij zullen ook zorgen, dat in haar slaaphamer en bij haar bed, en in de kastjes alles netjes in orde is.

Reglement Mariagesticht

tendeels verdwenen, alleen de refter, een aanbouw, is gehandhaafd.

Tot op de dag van vandaag kan men in De Nonnerie genieten van een heerlijk diner!

Cees Bloemendaal

Noot:

1) 12.950 guldens

Opburen

deel 4

Intermezzo (2)

In het algemeen genomen, kan men stellen dat het vooral welgestelde inwoners uit Utrecht zijn geweest die een opmerkelijke belangstelling toonden voor de landerijen gelegen in de Utrechtse Vechtstreek aan de zuidwestzijde van Maarssen. Denk aan Wendelmoet Ruijsch! De relatief korte verbinding via de Daalseweg zal daar zeker aan hebben bijgedragen. Die belangstelling werd omgezet in koop, bouw, renovatie of uitbreiding van reeds bestaande hofstedes c.q. buitenplaatsen en leverde voor de plaatselijke bevolking werkgelegenheid op. Onder die Utrechtse inwoners bevonden zich diverse kanunniken. We refereren aan: Jeronimus de Wilhem, kanunnik van Oudmunster met Opburen (1659-1678), Pieter Caulier, kanunnik van Vecht en Dijk (1689-1731), Johan van Bommel, kanunnik van Oudmunster met Opburen (1716-1735) en Jacobus Deneijs, kanunnik van Oudmunster met Vechtstroom (1769-1781). Laten we niet vergeten dat deze Utrechtse kanunniken een belangrijke bijdrage hebben geleverd tot de bouwgeschiedenis en ontwikkeling van de buitenplaatsen gelegen aan de zuidwestzijde van Maarssen.

Het uitgestrekte gebied van Opburen-Vechtstroom-Vecht en Dijk gelegen op de linkeroever van de Vecht valt dan ook te bestempelen als het 'kanunnikenland' in Maarssen.

Als Pieter de Wijs in 1723 de buitenplaats Vecht en Dijk koopt, heeft hij als burens Anna Knoll (Vechtstroom) en Johan van Bommel (Opburen). Overigens is de buitenplaats Vechtstroom het enige buiten geweest aan de zuidwestzijde van Maarssen waar Amsterdammers voor een lange periode de scepter hebben gezwaaid (1624-1769). Denk aan Dubois, Van Uffelen, Engels, Knoll, De Kesgietere, De Lespaul, Croock en Six.

De landerijen van de buitenplaats Vechtstroom zijn vóór de invoering van het kadaster (1832) opgegaan in de bezittingen van dhr. De Joncheere eigenaar van Opburen.

Familie de Wijs en Vecht en Dijk

Vecht en Dijk zou zo'n kleine zeventig jaar in het bezit blijven van de familie De Wijs, waarvan Pieter de Wijs de belangrijkste eigenaar c.q. bewoner is geweest. De oudst bekende stamvader uit dit geslacht was ene Hendrik. *"Deze persoon had in de wandeling den bynaam van den Wijzen, welken hy in het brouwersgild bekomen heeft"*. Hij was de stichter van de brouwerij de 'Eenhoren' in Utrecht ¹⁾. Overigens geen onbekend begrip in Maarssen!

Enkele nakomelingen van Hendrik kwamen in de Utrechtse advocatuur terecht. Zo ook Mr. Pieter de Wijs, de nieuwe eigenaar van Vecht en Dijk. Pieter zou driemaal huwen. Uit zijn eerste huwelijk (1704) met Maria de Weiler werden drie kinderen geboren. Zijn tweede, kinderloos gebleven huwelijk (1720), was met Agneta Barbara de Weiler, een nicht van zijn eerste echtgenote. Agneta overleed in 1727. Uit haar testament blijkt dan dat ze bepaald niet armlastig was ²⁾. Zij liet legaten na aan haar zusters en broers alsmede aan de drie kinderen van haar man Pieter de Wijs uit zijn eerste huwelijk. Haar man was *"haer eenige en universele erfgenaam"*.

Op 9 maart 1726 verkoopt Jasper van Eeten, meester timmerman in Maarssen, namens Pieter Caulier aan Pieter de Wijs *"twee en een half mergen weijlands tegenover de hofstede Vegt en dijk daar ten noorden Aert Janssen en ten zuiden den heer Hendrik Arnoud Feith naest geland zijn"*. Zoals we reeds gezien hebben, waren dat de landerijen die in huur waren bij vader en zoon Van der Heijden.

Op 23 februari 1728 werd de waarde van *"de plazierplaats genaamt Vegtendijk en de twee campjens land gelegen over den dijk"* geschat op 2.500 gulden. In 1729 verhuurt Pieter de Wijs aan Jan Aartsz van de Vegt, wonende in Maarssen, zijn zojuist aangekochte boerenwoning De Mate, bestaande in *"huijsinge, hoffstede, berg en schuere"* alsmede nog *"drie ende een halve mergen genaamt de kuijlen"* ³⁾.

In het jaar 1728 trouwde Mr. Pieter de Wijs met

de uit Den Haag afkomstige Willemina van Groenendaal. Zowel voor Pieter als Willemina het derde huwelijk! Het echtpaar kocht in april 1729 een huis in Utrecht "*met zijn kelder ende kluijsen staende ende gelegen op de westzijde van de nieuwe Graft*" ⁴⁾. Willemina was eerder gehuwd geweest met Cornelis Belaert en Everhard Storm. Een zoon uit het huwelijk met laatstgenoemde, eveneens genaamd Mr. Everhard Storm, geboren in 1713 in Den Haag, trouwde met Cornelia Maria de Wijs, de oudste dochter van Mr. Pieter de Wijs. De familiebetrekkingen waren nu wel bijzonder nauw in elkaar verweven. Na het overlijden van Pieter de Wijs op 14 juli 1739 wordt er in maart 1741 "*een summieren staat balance en scheijdinge des boedels van wijlen den Heer en Mr. Pieter de Wijs opgemaakt*". Willemina van Groenendaal behield de buitenplaats Vechtendijk in Maarssen ⁵⁾.

Storm in Vecht en Dijk

Het wekt geen verbazing als na het overlijden van Willemina van Groenendaal in 1745, de buitenplaats in familiebezit blijft. En wie anders als Everhard Storm, haar enig kind en erfgenaam en Cornelia Maria de Wijs, dochter van Pieter de Wijs, worden dan de nieuwe eigenaren van Vecht en Dijk en de hofstede De Mate. Bovendien zou Everhard ook de bibliotheek van zijn schoonvader overnemen. Het een en ander werd in een akte van scheiding en deling uit het jaar 1746 vastgelegd ⁶⁾. Ook worden in dezelfde akte de onroerende goederen vermeld, die in Maarssen gelegen waren zoals "*de Plaisierplaats Vegt en Dijk met alle 't geene in en op dezelve berustende is, zoo van beelden, vaazen, banken en wat dies meer is alsmeede zoodanige meubile goederen als thans aldaar berustende zijn*". Voorts worden nog genoemd de boerenwoning De Mate met 22 ½ mergen, gelegen aan de zuidzijde tegenover Vecht en Dijk tot aan Maarssenbroek alsmede nog enkele andere landerijen.

De familie Storm zal afwisselend in Maarssen en Utrecht gewoond hebben. De boerenwoning De Mate werd zoals gebruikelijk verhuurd.

Eén van de huurders, Cornelis Gerritse Broer, weduwnaar van Grietje Pieters Heus, had vanaf 1745 een huurachterstand opgelopen. Zijn huurschuld

bedroeg op 1 mei 1752 maar liefst 2.350 gulden. Cornelis Broer en Everhard Storm kwamen overeen dat een belangrijk deel van de veestapel door Cornelis Broer aan Storm werd overgedragen. Bovendien was Cornelis 'per direct' geen huurder meer ⁷⁾. Andere huurders van De Mate onder 'het bewind' van Everhard Storm waren Jurrien van Royen en Johanna Hulsdouw. Zij gingen een huurtermijn aan van twaalf jaren. De huur bedroeg vierhonderdentachtig gulden per jaar ⁸⁾.

Op 5 januari 1765 werd het huurcontract nogmaals met twaalf jaar verlengd. De huursom bedroeg vijfhonderdenzestig gulden, alsmede een deel "*gegraaste boter en twee wei gekruiden en toegemaakte comeijnse kaesen, ten minste ijder weegende agt en twintig ponden*". Bij dit alles kwamen ook nog eens bijkomende kosten, zoals "*bieregelt betalen van de werklieden*". Uiteraard moest de landheer ook kunnen beschikken over "*zijn waegen en paarden*". Vanzelfsprekend waren de reparaties van het huis en schuur en bergh voor rekening van de huurders evenals plaatselijke belastinggelden (haardstede-geld) ⁹⁾. Onderhoud aan de boerenwoning De Mate moet er bij ingeschoten zijn. Uit een inspectie van de boerenhofstede op 'De Hooge Maten' in het jaar 1777, bleek de hofstede geheel bouwvallig en bijna onbewoonbaar. In 1779 was de boerderij nog steeds niet geheel gerenoveerd ¹⁰⁾.

Everhard Storm overleed in februari 1791 te Utrecht in de Korte Nieuwstraat. Volgens zijn uitvoerig testament van 27 december 1790 waren zijn twee kinderen Jacobus Cornelis Storm, kannik in De Dom en Cornelia Maria Storm, zijn zwak begaafde dochter, de enige erfgenamen ¹¹⁾. De landerijen in Maarssen en de twee huizen in Utrecht komen op 4 juni 1791 onder de veilinghamer van de notaris terecht (afb.1).

Geniets, Croese en Vecht en Dijk

Hendrik Croese, als gemachtigde van zijn moeder Vrouwe Anna Clementia Geniets, koopt de landerijen in Maarssen. Om onduidelijke redenen duurt het nog een jaar eer de zaken geregeld zijn. Echter Anna Clementia Geniets moet gecharmeerd zijn geweest van de buitenplaats, de "*boomgaarden, Moes en Engelse tuijnen Perzieken en*

*. Op Zaterdag den 4. Juny 1791, des Nademiddags ten vier uren precies, zal ten huize van Sr. A. Weusman, in 't Keizerlyk Wapen, agter den Dom te Utrecht, publice worden geveild: N°. 1. De fraaie BUITENPLAATS *VECHT en DIJK*, gelegen aan de Vecht, tusschen Maarsse en de Zuilenfche Koom-Molen, aan den Daalschen Dyck, bestaande in eene Heere Huijsinge met vercheidde boven en beneden Kamers, Keuken, Solders en Keider; voorts in een Stallinge, Koets en Tuinmans-Huys, Laanen, Boschen, Tuinen, Vyver en Kommen, Menagerie met Phaisante en andere Hokken; te samen groot 3 Mergen. N°. 2. Een schona *BOERHOFSTED* met ruim 28 Mergen *WEY en HOOYLAND*, tegen over en naast de Heere Plaats gelegen. N°. 3. 18 Mergen *WEYLAND*, gelegen op de Maren onder Maarsse. N°. 4. Een *HUIZINGE en ERVE*, aan de Westzyde van de Korte Nieuwlandschin, nen Utrecht. N°. 5. Een Capitale *HUIZINGE en ERVE*, aan de Westzyde van de Nieuwe Gragt, by de Paulus-Brugge. N°. 6. Een kleiner *HUIZINGE* daar naast. N°. 7. Een Capitale *HUIZINGE en ERVE*, aan de Oostzyde van de Nieuwe Gragt, over by St. Catharyne Gasthuis. Alles brejer by de Billetten, en nadere onderrigting ten Comptoire van den Advocaat en Notaris Mr. J.V. GOBIUS, of van den Notaris en Makelaar T. P. BODS-KOPPEN, beide te Utrecht; by welke laatste geveilde de Brieftjes tot het aien der Heere-Plaatsuitgeleverd worden.

Afb. 1. Utrechtsche Courant. Verkoopadvertentie van Vecht en Dijk op 4-6-1791.

annenassen kasten, laanen en slingerbossen", en zet de koop door. Op 20 juni 1792 worden de zaken dan ook officieel beklonken. Theodorus Koppen, notaris en makelaar te Utrecht, verkoopt namens de kinderen Storm de buitenplaats Vecht en Dijk en bijbehorende landerijen aan Vrouwe Anna Clementia Geniets, weduwe van Eduard Croese afkomstig uit Amsterdam. Zij telde maar liefst ruim 21.000 gulden neer voor Vecht en Dijk, de boerenwoning en overige landerijen. In de akte worden de landerijen uitvoerig en gedetailleerd omschreven. Het gaat dus om "de buitenplaats Vecht en Dijk, de Hofstede de Hoogemaate en 1 ½ mergen hooiland op de mate". Het hooiland had als "belending ter wederzijden de Hofstede kattenburg over welke hofstede naar den Daalschendijk dit perceel een vrijen uitweg is hebbende" ¹²⁾. Opnieuw duikt hier de naam Kattenburg op. Maar zoals reeds eerder vermeld komt dit buitenplaatsje later nog ter sprake.

Anna Geniets zal de 19e eeuw ingaan als eigenaresse van Vecht en Dijk en De Mate. Zij het echter voor korte duur! Een kleine tien jaar kon zij genieten van haar buitenverblijf. Zij overleed in het jaar 1801 en opnieuw werd Vecht en Dijk publiekelijk te koop aangeboden. Nu door de erfgenamen van Vrouwe Geniets. Het is niet gewaagd te veronderstellen dat Anna Geniets zich in Maarsse gevestigd heeft ter wille van haar zoon Hendrik. Deze Hendrik had iets met Maarsse. Hij was in 1762 geboren in Amsterdam en heeft daar geruime tijd gewoond. Hij wordt omschreven als een aanzienlijk koopman en trouwde in 1785 met Jannetje Roelans op de 'Hofstede Endelhoven' in Maarsse. Op die buitenplaats heeft het echtpaar tijdelijk ingewoond bij Cornelis Anthony Roelans, vader van Jannetje ¹³⁾. Vader Cornelis, oud-

zeekapitein moet in het verleden in financieel opzicht uitstekende zaken gedaan hebben. Hij was eigenaar van Endelhoven maar verkocht die buitenplaats publiekelijk op 5 juli 1787 aan ene Jacob van Lennep wonende in Amsterdam. Cornelis Roelans had inmiddels wel in oktober 1786 van de erven Berger de vermaarde en met rijke geschiedenis beladen bierbrouwerij 'den Aker van ouds Klyn Payenborg' in Utrecht voor een bedrag van ruim 46.000 gulden gekocht ¹⁴⁾!

Issendorp, Hachmeester en Vecht en Dijk

Als Vecht en Dijk de 19e eeuw ingaat, is het nog steeds een buitenplaats met aanzien. Dat blijkt wel uit de transportakte van 4 juli 1801, min of meer een kopie van de transportakte uit 1791. "Vechten-dijk met deszelfs Heere Huijsinge, koetshuys, stallinge en verder getimmertens voorts over de weg een overplaats met deszelfs tuijnmanwoning alsmede de Boeren Hofstede genaamd De Hooge Maate met deszelfs Huijsmanswoning" wordt door de kinderen Croese verkocht aan Margaretha Johanna Issendorp, huisvrouw van Joan Wilhelm Hachmeester. De koopsom bedraagt ruim 22.000 gulden ¹⁵⁾. Evenals in voorgaande transporten was ook hierbij inbegrepen een stukje 'leen releverende' aan 'den Huise ten Bosch'. Margaretha Johanna Issendorp was weduwe van Hendrik Grunelius en geboren in 1743 te Amsterdam. Zij hertrouwde aldaar in 1788 met Joan Wilhelm Hachmeester, weduwnaar, en eveneens geboren (1726) in Amsterdam. Het huwelijk bleef kinderloos. Op 7 februari 1801 maakt het echtpaar voor notaris Dorper in Amsterdam een "testament bij man en vrouw te zaamen zuiver en vrij". Van beide zijden worden de erfgenamen genoemd ¹⁶⁾.

Margaretha zou haar man overleven en maakt op 6 juli 1821 opnieuw een uitvoerig testament. Zij overleed te Maarssen op 5 december 1832 op hoge leeftijd.

Op de Hofstede VEGTEN DIJK, onder Maarssen, is op den 5den December 1832, in den ouderdom van negen-en-tachtig jaren, overleden, Vrouwe MARGARETHA JOHANNA ISSENDORP, laatst Weduwe den Heer J. W. Hachmeester.

Afb. 2. Overlijdensadvertentie van Margaretha Johanna Issendorp.

Vermeldenswaard is nog wel het feit dat in de periode 1865-1886 ene Johan Wilhelm Hachmeester Eekhout eigenaar is geweest van de buitenplaats Leeuwenburg. Hij was de zoon van Zacharias Eekhout en Elisabeth Christina Smit. Zijn grootmoeder was genaamd Philis Hachmeester. Hij kreeg de naam van zijn grootmoeder Hachmeester toegevoegd. Philis was weer een zus van Joan Wilhelm Hachmeester op Vecht en Dijk. Conclusie: Joan Wilhelm Hachmeester, wonende op Vecht en Dijk, was een oud-oom van Johan Wilhelm Hachmeester, wonende op Leeuwenburg¹⁷⁾.

Na het overlijden van Margaretha Issendorp volgt in april 1833 opnieuw, in opdracht van haar erfgenamen (familie Bondt uit Amsterdam), een openbare verkoop van de hofstede Vecht en Dijk en de 'boerenhofstede genaamd De Hooge Maate'¹⁸⁾.

(772) Publieke Verkoop, op Donderdag den 25. April 1833, te Maarssen, des middags ten twaalf ure, door den Notaris F. H. VAN DEN HELM, ten overstaan van den Heer Vredereger van het kanton Maarssen, ten Huize van J. Likhart Floor, in het Logement aan de Brue, van: No. 1. Zijnde de saagsame en gunstig gelegene HOFSTEDEN en OVERPLAATS VECHT EN DIJK, met desselfs logeabel en wel-doortimmerde Heeren-Huizinge, Tuinmans-Woning, Koetshuis, Paardenstallige, cum annexis, met de daartoe behoorrende Moes- en Broeituin, Boomgaarden, Boschen, Lanen met zwaar opgaand Gebouwen en Wandelingen, groot 3 bunders, 40 roeden en 63 ellen, gelegen aan den Straatweg en langs de rivier de Vecht, tusschen de dorpen Maarssen en Zullen. — No. 2. De kapitale BOEREN-HOFSTEDEN DE HOOGHE MAATE, met Huismans-Woning, groote Stallinge voor Hooiwee en Paarden, Zomerhuis, Schuren en Hooibergen, mispaderen de daarbij behoorende extra weltoegemaakte Wel- en Hooiland, Boomgaard, Moes-tuin, enz., groot 25 bunders, 34 roeden en 74 ellen, mede gelegen tusschen Maarssen en Zullen, op de Maate en in Maarssenbroek, zultende deze percelen wederom vereenigd met elkanderen in slag worden gelegd. — No. 3. Een perceel extra weltoegemaakt WEI- en HOOILAND, gelegen als voren, groot 1 B., 27 R., 74 E. — No. 4. Een perceel extra weltoegemaakt WEI- en HOOILAND, groot 3 B., 40 R., 63 E., gelegen in Maarssenbroek, — en No. 5. Een perceel extra wel-

Afb. 3. Utrechtsche Courant. Verkoopadvertentie van Vecht en Dijk op 25 april 1833.

En een maand later, op 13 mei, volgt een publieke veiling van "eene ongemeen deftigen en extra zin-

delijken inboedel". Deftigheid troef in Vechtendijk! Niet ten onrechte als men de opgesomde roeren-de goederen bekijkt.

(914) * FREDERIK HENDRIK VAN DEN HELM, Notaris te Nieuw-Maarssen, al op Maandag den 13. Mei 1833 en volgende dagen, des voormiddags ten tien-ure precies, op de Hofstede genaamd Vecht en Dijk, gelegen aan den Straatweg, tusschen de dorpen Maarssen en Zullen, verkoopende: Eene ongemeen deftigen en extra zinnelijken INBOEDEL, bestaende in een proper sifonierend woudhuis, zoo als bognij: als andere glashoven en geschilderde meubelen, een ge-fuocenzend Pimeldwerk, excellent Telescoop door van der Bilt, Mi-croscop en andere Kunstwerken; ongemeen oude, blauwe, Oit-luische en Saxische Tafel- en Desert-, Chinolast-, Kolij- en Thee-servieten, en verdere Porcelainen van de eerste klasse, koperen en ander Aardewerk, Beeld-, Verlocht- en Glaswerk, koudige Damast en andere Tafel-Garnituren, supra zijne Beddelinnes en andere Bijugaten; wel geconserveerde beugevulde Reiden de Maatjes, keurlijke Pimk-pfelen en Dekens, Zijden, Damasten en andere Glasgordijnen, magi-fieke Salmoische Tapeten; heldere Spiegel; heldijke Klimptrenten, een klein doch keurige verzameling van Schilderijen, waaronder van A. van Eyndingen, W. van Veldt, J. de Mouchart, E. Tromp, A. Sib-en meerdere vromme Meesters, uitmuntende Bijugaten, Hooien, Boeken, kasten, zwaar Koper, Tin, IJzer en Blikwerk, en meer andere Gode-reu tot huisfelijk gebruik; voorts een kapitale geboudeerde Fraaie Toewagen; zoo goed als nieuwe Tuigen, Hoofdellien en Stijlbeheers-mas, Broekstien en Lesfensier, Broeken en Gewisten, Tuin- en Tuinmansgereedschappen en verdere Buitengoodheden alles uitgezagd door Willem Vrouwe Margaretha Johanna Issendorp, Weduwe den Wel Edelen Heer Jan Wilhelm Hachmeester, freeder volgens Christgus, welke, à vijf centen, is bekomen zijn ten Kantore van boven-mentioned Notaris, almede bij den Griller van het Vredereger, kanton Maarssen, wonende, naar de verkoopster. — De Goederen zullen Donderdag en Vrijdag voor den verkoopdag voor een ieder, op Satur-dag en Zondag bevooren, particulier te zien zijn, NB. De Schilderijen zullen Dinsdag den 13. Mei worden verkocht.

Afb. 4. Utrechtsche Courant. Verkoopadvertentie van de inboedel van huize Vecht en Dijk op 13-5-1833 in Maarssen.

Wilde men meer weten over de pracht en praal van de inboedel, dan kon men nog altijd voor vijf cent de catalogus bij de notaris kopen. De opbrengst van de verkochte inboedel bracht bijna 12.000 gulden op.

Op 26 april 1833 werd Herman Adam Sinkel, zonder beroep en wonende in Nieuw Maarssen-veen eigenaar van "de alleraangenaamst gelegen hofstede genaamd Vecht en Dijk, bestaende in een kapitale Heeren Huizinge, tuinmanswoning en verder betimmering". Hij werd tevens eigenaar van enkele percelen land én van "de kapitale boerenhofstede genaamd De Hooge Maate en verder getimmerten". Dat alles voor een bedrag van 18.100 gulden.

Sinkel en Vecht en Dijk

Bij de naam Sinkel dringt zich meteen de vraag op of er een relatie bestaat met het vroegere warenhuis 'Winkel van Sinkel'. Wel degelijk! Herman Adam Sinkel was afkomstig uit de Noordduitse plaats Cloppenburg. Anton Sinkel, zijn broer, was de grondlegger van de winkelketen Sinkel. De laatstgenoemde begon in 1821 succesvol met een manufacturenwinkel in Amsterdam. Al spoedig

volgden er meer vestingen in o.a. Leeuwarden, Utrecht en Leiden. De zaak in Leeuwarden werd geleid door zijn broers Herman Adam en Joseph Sinkel. De laatste overleed op tragische wijze. Tijdens een reis naar Amsterdam in december 1832 viel hij van het beurtschip en verdronk.

* * * Heden trof mij een geveel van ramp, mijn zieleverre Min JOSEPH SINKEL, op reis van Leeuwarden naar Amsterdam, viel op den 28 dezer ongelukkig van het schip en verdronk, slechts den ouderdom van 34 jaren bereikt hebbende, en waar mede ik pas 3 maanden in den echt was verbonden.
 * * * Uit hoofde van mijne verslagenheid door dit zoo plotselink alreerle voorval te weeg gebracht, verzoeke deze algemeene kennisgeving, ook als bijtredende te willen aanneemen.
 DORETHERA SINKEL,
 Leeuwarden, den 31 December 1832. geboren SCHNEEBERG.

Afb. 5. Overlijdensadvertentie van Joseph Sinkel.

Zijn weduwe beviel het jaar daarop in september, in huize Vecht en Dijk te Maarssen bij haar zwager Herman Adam, van een gezonde zoon, Anton Sinkel, wel gehuwd maar geen kinderen, liet in zijn testament weten dat een neef van hem Anton Bernard Casper Sinkel zijn opvolger moest worden maar wel in een vennootschap met Joseph Ludwig Veerkamp (Let op deze naam!) en Anton Bernard Povel. Een driemanschap zou de firma leiden onder de handelsnaam A. Sinkel ¹⁹⁾. Het is onduidelijk of Herman Adam Sinkel, sinds 1833 eigenaar van Vecht en Dijk, na aankoop van de buitenplaats nog zakelijk betrokken is geweest bij de firma Sinkel. Echter, Herman Adam had zijn schaapjes op het droge en kon gaan rentenieren. Hij had goede zaken gedaan. Hij huwde in gemeenschap van goederen in 1827 te Utrecht met de Utrechtse Cornelia Anna Maria de Kruijff. Het huwelijk bleef kinderloos. Herman Adam Sinkel overleed op 7 maart 1857 te Cleef (Duitsland). Zijn vaste goederen werden op verzoek van zijn vele erfgenamen, onder wie ook Cornelia Anna Maria de Kruijff, rentenierster te Amsterdam, op 19 november 1857 publiekelijk geveild in het logement De Eenhoorn in Maarssen ²⁰⁾. Als eerste gaat onder de hamer: "De voor zomer en winterverblijf bijzonder goed ingerigte buitenplaats genaamd Vecht en Dijk". De omschrijving van de landerijen in de akte ziet er verder gelikt uit.

Voor het eerst worden nu ook kadastrumnummers vermeld. Vecht en Dijk, nummer A 994, huis en

* * * Men zal op Donderdag 19. November 1857, des voormiddags elf ure precies, in het logement de Eenhoorn, te Maarssen, ten overstaan van den te Maarssen residenten Notaris I. J. VAN DEN HELM, verkoopen:

No. 1. De voor Zomer- en Winterverblijf bijzonder goed ingerigte BUITENPLAATS genaamd **VECHT EN DIJK**, met dezelfde kapitaal, hechte, zeer logeable en goed onderhouden Heerenhuizinge, bevattende 10 Kamers en verdere vereischten, ruim Koetshuis, met annex Stal voor 4 paarden, Tuinmans- en Koetsierwoning en verdere getimmerden, Boomgaard, Bosch, Lanen en wandelingen met opgaand geboomte, heester- en bloemgewassen; duivenhuis, menagerie, vijvers, goudvisch- en eendenkammen, alles smaakvol aangelegd; broei- en moestuinen omgeven door muren en schuttingen, heplan, met exquise vruchtboomen, voorzien van druiven perzikken, bloem en andere kasten en bakken, kribben en lessenaars, alles bijzonder gunstig en aangenaam gelegen onder de gemeente en nabij het dorp Maarssen aan de rivier de Vecht en den straatweg en in de nabijheid van het station aan den Rijnspoorweg, te samen groot 8 B. 93 R. 50 E. Verhuurd tot 1. April 1863 met 4 optiejaren à f 800 iper jaar en onder verplichting om alles te onderhouden.

No. 2, 3 en 4. De extra kapitale **HOFSTEDE** genaamd **"DE HOOGHE MATE"**, staande en gelegen te Maarssen, naast en tegenover perceel No. 1, bestaande in Bouwmanswoning, Zomerkeuken, Stalling voor koeijen en paarden, Schuren, Hooibergen en verdere getimmerden, Boomgaard, Tuin en keurige Wei- en Hooilanden, te samen groot 31 B. 34 R. 32 E. Verhuurd tot 1. Januarij en Mei 1861, behalve het perceel bosch voor f 1100 per jaar.

No. 5 tot en met 11. De extra kapitale **HOFSTEDE** genaamd **"HET HOF TER WEIDE"**, bestaande in een Woonhuis, Zomer- en Achterhuis, met koe- en paardenstalling, schapen- en houtschuur, hooi- en koornbergen en verdere getimmerden, tuin, boomgaard en keurige bouw-, wei- en hooilanden en bosch, te samen groot 62 B., 49 R. 37 E. waarvan ongeveer 30 bunders bezet zijn met uitmuntende steen- en pannaarde, alles nabij elkander gelegen onder de gemeente Vleuten en Utrecht. Verhuurd tot 1 Januarij en Mei 1859, met uitzondering van de boaschen, voor f 1566,67 per jaar.

No. 12. Eene kapitale **HOFSTEDE**, bestaande in eene **BOUWMANS-WONING**, met achterhuis

Afb. 6. Utrechtsche Provinciale en Stadscurant. Ge-deelte uit de verkoopadvertentie Vecht en Dijk en andere landerijen op 19 november 1857.

erf, groot negen roeden en zevenentwintig ellen, is te herleiden tot nummer A 431 in het jaar 1832, het jaar waarin het kadaster werd ingevoerd. Het tweede te veilen perceel is de hofstede De Hooge Mate. Eveneens uitvoerig beschreven. Verras-

send mag genoemd worden, de veiling van perceel nummer vijf, de hofstede genaamd "*Hof ter Weide in de gemeente Vleuten*", aangekocht in het jaar 1834. In totaal worden er zestien percelen ter veiling aangeboden. De meeste percelen lagen in Maarssen en Vleuten maar Herman had ook aangekochte landerijen liggen in Breukelen, Abcoude, Baambrugge en Hilversum. Alle percelen werden verkocht. Vecht en Dijk bracht 15.600 gulden op, De Hooze Mate maar liefst 26.700 gulden, Hof ter Weide 8.100 gulden, een boerenhofstede in Breukelen 23.400 gulden. Ook de overige percelen werden voor lucratieve prijzen verkocht, zo lijkt het. De onbaatzuchtige Herman Adam Sinkel, eigenaar en bewoner van Vecht en Dijk, had zijn geld goed belegd. Maar voor wie? Zijn vele erfgenamen, voornamelijk neven en nichten, zouden er van profiteren. Onder de erfgenamen bevonden zich ook, althans voor een klein gedeelte: "*Het bestuur van de armen behorende tot de Nederduitsch Hervormde gemeente te Maarssen, het Roomsche Catholijk Armbestuur te Maarssen en het bestuur van de armen behorende tot de nederduitsche Israelitische gemeente van Maarssen en Nieuw Maarsseveen*". Uiteraard bedacht hij zijn dienstpersoneel met legaten ²¹⁾.

Johan Ludwig Veerkamp, één van de firmanten van de firma A. Sinkel, werd de nieuwe eigenaar van het huis Vecht en Dijk. De boerderij De Hooze Mate kwam in handen van Hendrik Schoemaker, landbouwer in Maarsseveen.

Veerkamp overleed op 20 januari 1863 te Amsterdam. Enkele maanden later wordt er een boedelbeschrijving opgemaakt, waaruit opnieuw blijkt dat het huis Vecht en Dijk kon wedijveren met het huis Opburen. Als we kijken naar de indeling van het huis dan bezat Vecht en Dijk naast de gebruikelijke kamers ook nog 'een rookkamer', een 'jagtkamer', een 'dessertkamer' en een zogenaamde 'rozenkamer'. De waarde van de inboedel bedraagt dan in totaal bijna zeventuizend gulden. In 1861 had Veerkamp zijn testament gemaakt. Een uitvoerig document. Zijn echtgenote, Christina Bakker, behield o.a. het gebruik en "*vruchtgebruik haar leven lang van het door ons op mijn overlijden bewoond wordende huis, stal en erve en de door*

ons gebruikt wordende buitenplaats". Die buitenplaats was uiteraard Vecht en Dijk. Na het overlijden van Veerkamp was er nog één vennoot in de firma Sinkel overgebleven, namelijk Bernhard Anton Povel. Hij wilde alleen doorgaan onder de firmanaam A. Sinkel. Dat betekende dat de nabestaanden en rechthebbenden van de reeds overleden vennoten uitgekocht moesten worden. Dat gebeurde op 20 januari 1870 voor notaris Fabius te Amsterdam. Ook Christina Bakker, bijgestaan door haar tweede man Joannes Henricus Rutjes, was aanwezig ²²⁾. Aan haar werd de buitenplaats Vecht en Dijk overgedragen. Maar Christina deed al snel afstand van de buitenplaats.

Op 25 april 1870 verkocht zij Vecht en Dijk (kadastro nr. A 994) en landerijen voor 16.500 gulden aan Hermanus Willem Meijer, cargadoor te Amsterdam ²³⁾. Hermanus was de laatste eigenaar van een ongedeeld Vecht en Dijk. De boerderij De Hooze Mate was al eerder in 1857 verkocht. Ook Meijer hield het landgoed niet lang in bezit. In november 1874 verkoopt hij de buitenplaats Vecht en Dijk en opstallen in twee gedeelten. Het eerste gedeelte, het huis Vecht en Dijk (A 994.), moestuin (A 433), en gedeelte van 'een terrein van vermaak' (A 1197), verkocht hij voor 9.000 gulden aan Jan Adolf Hendrik Schreuder, gepensioneerd kapitein ter zee. Vecht en Dijk bestond toen uit een '*Heerenhuizinge met koepel en erve*' staande en gelegen te Maarssen aan '*den Amsterdamschen straatweg*'. Let wel: het originele huis! Als Schreuder niet in zijn moestuintje wilde werken kon hij nog altijd op zijn eigen 'terrein van vermaak' een wandeling maken. Het tweede gedeelte, de overplaats met koetshuis, stalling, tuinmanswoning, koetsierswoning en overige landerijen, werd door Willem Meijer voor een bedrag van 10.000 gulden verkocht aan Willem Jan de Wit, grondeigenaar te Utrecht ²⁴⁾.

Op 19 april 1876 opnieuw een eigendomswijziging. Schreuder verkoopt voor 9.000 gulden "*De Buitenplaats Vecht en Dijk, bestaande in Heerenhuizinge met koepel en erve staande en gelegen te Maarssen aan den Amsterdamschen straatweg*" aan Johannes Overmann, banketbakker, wonende in Amsterdam. De kadastrumnummers zijn gelijk aan die

Afb. 7. P.J.Lutgers. Vecht en Dijk circa 1834-1836. Eigenaar en bewoner in die tijd was Herman Adam Sinkel.

uit het jaar 1874 maar nu verenigd in nummer A 1487 ²⁵⁾. Henriette Frederike Kröner, echtgenote van Johannes Overmann overleed op 29 september 1891 in Maarssen. Johannes zou zijn echtgenote nog achttien jaar overleven en overleed in Maarssen op 3 december 1908. De nabestaanden wensten van rouwvisites verschoond te blijven. Waarvan akte!

Na het overlijden van Johannes Overmann komt huize Vecht en Dijk in handen van Leendert Volker, aannemer in Haarlem. Hij was gehuwd met Johanna Christina (Corstiana) Korver.

In een publicatie genaamd 'Maarssen rond 1900' door dhr. Reith, noemt hij in zijn wandeling *"Vecht en Dijk als een langgerekte buitenplaats, eerst een tuin met eens hoge bomen, nu verdwenen, het huis en weer een lange tuin, Vóór enige jaren bewoond geworden door de familie Volkert"*.

De overplaats van Vecht en Dijk wisselt op 28 november 1877 eveneens van eigenaar. Willem Jan de Wit, grondeigenaar te Utrecht, verkoopt dan de landerijen aan Antonie van Deijl, grondeigenaar en wonende in Utrecht ²⁶⁾.

Door openbaarheidsbeperkingen van vooral de notariële archieven laten we het onderzoek voor wat betreft de eigendomsgeschiedenis van het nog steeds bestaande huis Vecht en Dijk op de drempel van de 20e eeuw eindigen.

Henny van Elk

(wordt vervolgd)

Literatuur:

Plaatsen aan de Vecht en de Angstel. E. Munnig Schmidt en A. J.A. Lisman. Tekeningen: C.J.Th. Schut, 1997.

Bronnen:

1. Ned. Leeuw, jg. 80, 1963, kolom 227 en verder. Fam de Wijs. Zie ook Ned. Patriciaat, jg. 70, 1986. Genealogie De Wijs.
2. HUA. Not. W. Overmeer. Toegang 34-4, inv. nr. U174 a 002, nr. 54, d.d. 13-10-1726.

3. HUA. Not. T. Vosch van Avezaat. Toegang 34-4, inv. nr. U 118 a 006, nr. 255, d.d. 2-7-1729.
4. HUA. Not. T. Vosch van Avezaat. Toegang 34-4, inv. nr. U 118 a 006, nr. 232, d.d. 27-4-1729.
5. HUA. Not. C. F. Pronckert. Toegang 34-4, inv. nr. U162 a 022, nr. 48, d.d. 30-3-1741.
6. HUA. Not. W. van Overmeer. Toegang 34-4, inv. nr. U 174 a 010, nr. 23, d.d. 29-4-1746.
7. HUA. Not. D. Oskamp. Toegang 34-4, inv. nr. U 188 a 014 nr. 39, d.d. 1-5-1752.
8. HUA. Not. W. Overmeer. Toegang 34-4, inv. nr. U 174 a 013, nr. 55, d.d. 12-9-1752.
9. HUA. Not. W. Overmeer. Toegang 34-4, inv. nr. U 174 a 018, nr. 83, d.d. 5-1-1765.
10. R.H.C. van Maanen. Transacties van onroerende goederen in de Maarssense gerechtsnotulen 1742-1795. Blz. 41 en 45.
11. HUA. Not. N.W. Buddingh. Toegang 34-4, inv. nr. U 275 a 004, nr. 94, d.d. 27-12-1790.
12. HUA. Dorpsgerechten Maarssen. Toegang 49, inv. nr. 1445, d.d. 20-6-1792.
13. Wallie Smits. Cruijdenborg en Endelhof, 1997, blz. 25.
14. HUA. Notaris J.F. Blekman. Toegang 34-4, inv. nr. U227 a 013 nr. 54, d.d. 31-10-1786.
15. HUA. Dorpsgerechten Maarssen. Toegang 49, inv. nr. 1446, d.d. 4-7-1801.
16. Gemeentearchief Amsterdam. Notaris E.M. Dorper. Toegang 5075, inv. nr. 15938, nr. 121, d.d. 7-2-1801.
17. Zie jaarboekje Niftarlake 2004. Leeuwenburg en de omringende buitenplaatsen. Blz. 64 en 65.
18. HUA. Notaris F.H. den Helm. Toegang 34-1, inv. nr. 1325, nr. 3230, d.d. 25-4-1833.
19. Meer over Sinkel in maandblad Oud-Utrecht, jg. 58, nr. 5, mei 1985. Blz. 193 t/m 199.
20. HUA. Notaris I. J. van den Helm. Toegang 34-1, inv. nr. 1360, nr. 598, d.d. 19-11-1857.
21. HUA. Notaris I. J. van den Helm. Toegang 34-1, inv. nr. 1439, nr. 291, d.d. 16-8-1855.
22. Gemeentearchief Amsterdam. Notaris W.P.C. Fabius. Toegang 5075, inv. nr. 22424, nr. 4136, d.d. 20-1-1870.
23. Gemeentearchief Amsterdam. Notaris W.P.C. Fabius. Toegang 5075, inv. nr. 22424, nr. 4237, d.d. 25-4-1870.
24. HUA. Notaris I. J. van den Helm. Toegang 34-1, inv. nr. 1394, nr. 3492, d.d. 14-11-1874.
25. HUA. Notaris I. J. van den Helm. Toegang 34-1, inv. nr. 1397, nr. 3811, d.d. 19-4-1876.
26. HUA. I. J. van den Helm. Toegang 34-1, inv. nr. 1400, nr. 4151, d.d. 28-11-1877.

Uit de oude schoenendoos (nr. 29)

Een schoolfoto uit 1917

Op deze, helaas niet al te scherpe foto staan een groep jongens en waarschijnlijk twee onderwijzers van de R.K. Jongensschool uit Maarssen.

Volgens de gegevens op het gebruikelijke leetje, in handen van de middelste jongen van de eerste rij, werd de foto genomen in 1917 en betreft het niet

de vierde klas – daarvoor zijn sommige jongens dan al te oud – maar de vierde groepsfoto van die dag. Slechts van enkele jongens en één leerkracht zijn thans de namen bekend; dit zijn de nummers: (1) A.L.A. Reith, (4) Jan Smorenburg, (10) Jan Klarenbeek, (13) meester J.G. Suring, (20) Antoon van Weerden en (26) Flip Buys?

Mocht een van de lezers nog andere personen herkennen of iets over hen weten te vertellen dan horen we dat graag.

Doordat hoofdonderwijzer J.G. Suring (gebooren te Norg, Drenthe, 11 februari 1882 en overleden te Utrecht, 7 juni 1951) in 1921 voor de RKSP (Rooms-Katholieke Staatspartij) lid van de Tweede Kamer werd, is het met behulp van het internet vrij eenvoudig over hem informatie te vergaren. Zie hiervoor <http://www.parlement.com/9291000/biof/01325>. Uit zijn biografie op deze site blijkt dat Johannes Georgius Suring in

zijn tijd niet alleen in Maarssen, maar ook in de provincie Utrecht en landelijk een belangrijk politicus was, die tot de progressieve vleugel van zijn partij behoorde. Zo stemde hij in 1930 met een minderheid van zijn fractie voor een amendement-Boon c.s. dat de benoeming van vrouwen tot burgemeester of gemeentesecretaris mogelijk maakte. Gedurende zijn twintig jaar als kamerlid was hij vooral bekend als de onderwijsdeskundige van zijn fractie. Daarnaast was hij ook actief in tal van katholieke onderwijsorganisaties en bij de door pastoor Ariëns opgerichte drankbestrijdersvereniging Sobriëtas.

Heeft u op- of aanmerkingen naar aanleiding van deze rubriek of heeft u misschien zelf een voor publicatie geschikte foto, dan wordt u vriendelijk verzocht dit schriftelijk of telefonisch door te geven aan:

J.H. Sagel, Van Lingelaan 85, 3602 PB Maarssen, tel.: 561457, e-mail: jhsagel@zonnet.nl

Inhoudsopgave

Periodiek van de Historische Kring Maarssen

33e jaargang 2006

Auteurs:

<i>Cees Bloemendaal</i>	De Langegracht te Maarssen	deel 24	periodiek 1, blz.10
		deel 25	periodiek 2, blz. 7
		deel 26	periodiek 3, blz. 8
		deel 27	periodiek 4, blz. 21
<i>Henny van Elk</i>	Opburen	deel 1	periodiek 2, blz. 29
		deel 2	periodiek 3, blz. 23
		deel 3	periodiek 4, blz. 23
<i>Auke Hoekstra</i>	Dorpsgenoten in oorlogstijd	deel 8	periodiek 1, blz. 6
		deel 9	periodiek 2, blz. 4
		deel 10	periodiek 3, blz. 4
		deel 11	periodiek 4, blz. 8
			periodiek 1, blz. 11
	De notabelen fietsten		periodiek 2, blz. 22
	Jonker van Seypveld, Heer van Vredegoed		periodiek 3, blz. 35
	Hendrik Jan de Ruiter		periodiek 4, blz. 4
	Burgemeester J. van Haselen		

Auteurs:

<i>Jaap Kottman</i>	De Kaatsbaan van mijn jeugd		periodiek 4, blz. 13
<i>Ron van Maanen</i>	Bloemenkwekers in Maarsseveen		periodiek 2, blz. 13
<i>Hans Sagel</i>	Uit de oude schoenendoos	nr. 25	periodiek 1, blz. 28
		nr. 26	periodiek 2, blz. 40
		nr. 27	periodiek 3, blz. 43
		nr. 28	periodiek 4, blz. 35
	Bij de voorplaat		periodiek 1, blz. 1
	Een pakketje boeken cadeau		periodiek 1, blz. 16
	Brand op de Langegracht		periodiek 3, blz. 40
	Kegelen in Maarssen		periodiek 4, blz. 17
<i>Ria Tijhuis</i>	Jaarverslag van de Historische Kring Maarssen over 2005		periodiek 1, blz. 29
	Convocatie		periodiek 1, blz. 31
	Notulen van de jaarlijkse algemene ledenvergadering		periodiek 2, blz. 37
<i>Joke van Veen en</i> <i>Tine Visschedijk</i>	Sfeervolle schilderijen en aquarellen over Vecht en plassen- landschap en ook bijzonder keramiek in Museum Maarssen		periodiek 3, blz. 12
<i>Benno Visschedijk</i>	Bevrijdingsdag 5 mei 1945		periodiek 2, blz. 6
	Over de Vecht		periodiek 2, blz. 28
	De dia- en filmavond van de Historische Kring Maarssen		periodiek 2, blz. 28
	De Vechtstreek in 1672 en 1673		periodiek 4, blz. 34
<i>Arie de Zwart</i>	Diependaalsedijk	deel 2	periodiek 1, blz. 20
		deel 3	periodiek 2, blz. 16
		deel 4	periodiek 3, blz. 14
	Eerste steen Maria Dommer Bejaardencentrum		periodiek 2, blz. 9
	Nieuw Vechtenstein aan de Rembrandtsingel		periodiek 3, blz. 31
	Erecomité van het zang- en muziekconcours in 1954		periodiek 4, blz. 31
	Nieuw Vechtenstein aan de Rembrandtsingel - Korte aanvulling		periodiek 4, blz. 32
Varia	Kringnieuws		periodiek 1, blz. 3
			periodiek 2, blz. 3
			periodiek 3, blz. 3
			periodiek 4, blz. 3
			periodiek 1, blz. 32
	Inhoudsopgave 32e jaargang 2005		
	Panorama Vechtstreek, een tentoonstelling in Museum Maarssen		periodiek 2, blz. 25
	Oproep Museum Maarssen		periodiek 3, blz. 11
	Tentoonstelling van tentoonstellingen		periodiek 3, blz. 11

Over historie gesproken

Het Olde Regthuys

sinds 1657

Eten, drinken

Leuk etenje?, leuk eetenje!

www.hetolderegthuys.nl

Het Olde Regthuys, Laan van Nifterlake 101
3612 BP Tienhoven, Telefoon 0346 - 23 13 82

TOPKLASSE

SIERO SCHILDERS
Nassastraat 71 Maarssen Tel. 562310

PYGMALION BEELDENDE KUNST

G a l e r i e
T a x a t i e s

K u n s t h a n d e l
K u n s t a d v i e z e n

Gespecialiseerd in Nederlandse schilderkunst en
grafiek eind 19de eeuw

&

beeldhouwkunst van midden 20ste eeuw

Schilders o.a. Nic.Bastert, W. van Leusden, C.Ritsema,
H.J.Haverman, M.Maris, J.Toorop, Is.Israels, e.v.a.

Open: tijdens tentoonstellingen vrij. t/m zo.-13 tot 17 uur & op afspraak
Langegracht 44 - 3601 AJ Maarssen Tel: 0346-556736 Jaap.Versteegh@Pygmalion-art.com

www.pygmalion-art.com

TWEEWIELER-SPECIALIST

DE HAAN

VERKOOP EN REPARATIE TWEEWIELERS

ONDERDELEN EN ACCESSOIRES.

EIGEN REPARATIE-AFDELING

**OPEN MA/T/M VRIJ 8.00-12.30 / 13.30 - 18.00
VRIJDAG AVOND 19.00/21.00
ZATERDAG 8.00-16.30
WOENSDAG GESLOTEN.**

**NASSAUSTRAT 105
3601 BD MAARSSSEN
0346-561615**

**BOUWBEDRIJF
DE JAGER**

**Bouwbedrijf De Jager
Tuinbouwweg 33
3602 AT Maarssen
Tel. 0346 - 552454
Auto 0653 - 442034
Fax 0346 - 551920**

- **Voor verbouwingen**
- **Aanbouwen**
- **Badkamers**
- **Keukens**
- **Div. onderhoudswerken**